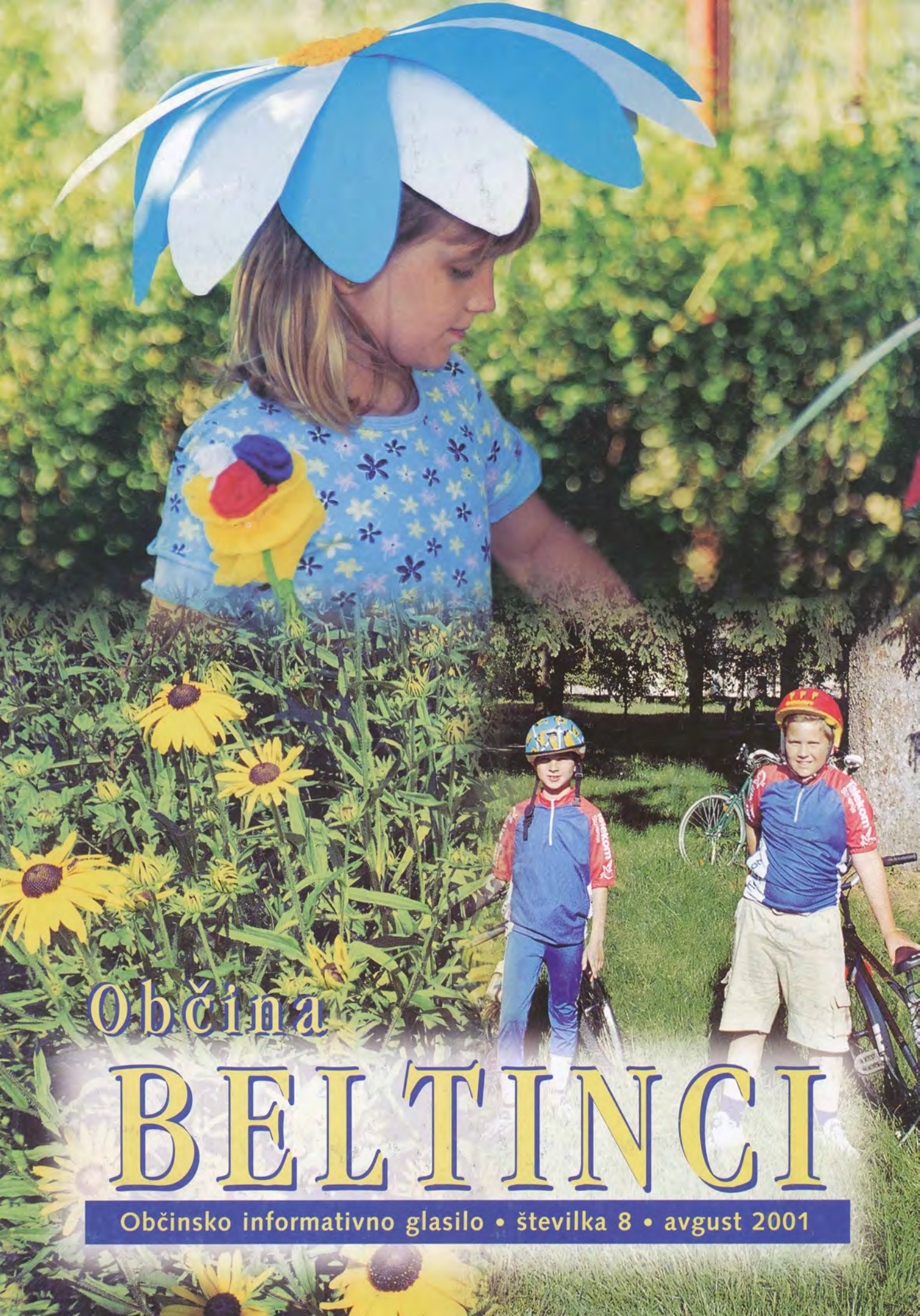
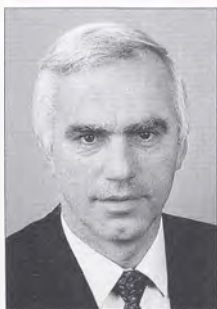

Občina

BELTINCI

Občinsko informativno glasilo • številka 8 • avgust 2001

Spoštovani!

Naj se v teh dnevih sliši vzklík veselja. Veselja nad izpolnjenimi sanjami slovenstva mnogih rodov pred nami. Te radosti

bodimo deležni vsi, ki lahko že deseto leto pozdravljamo lastno, samostojno državo Slovenijo. To smemo in moramo izražati v čast mnogih Slovencev in Slovencev, katerih upanje o svobodi slovenstva ni mogla streti nobena sila.

Dan državnosti je dan našega domoljubja, naše edinosti. Pred nami so mnoge preizkušnje slovenskega ponosa in časti. Ob tem se bomo morali vedno znova spominjati naše složnosti ob rojevanju nove države. Izkušnja naše edinosti ob zgodovinskem trenutku osamosvojitve nam bo vedno znova dajala odgovore na morebitnih križpotjih slovenskega naroda. Spoznanje ob vseh dogodkih, ki so se zgodili ob tistih prelomnih trenutkih, nas uči, da naša samostojnost ni nekaj samoumevnega. Bila je dosežena le s trdno voljo, pogumom in enotnostjo slovenskega naroda. Zatorej je treba to ohranjati kot naše največje bogastvo in biti ponosen na vse, kar smo dosegli.

Ob spoštovanju neponovljivosti slehernega človeka in naše različnosti bomo vedno znova morali iskati naše skupne lastnosti ter na njih graditi svojo prihodnost. Izkušnja preteklosti je Slovincem velika učiteljica. Negujmo vrednote,

ki nas umeščajo med evropske narode in imajo temelje v antični in judovsko krščanski tradiciji. Družijo nas z evropskimi narodi, s katerimi hočemo deliti našo skupno prihodnost.

Vzgajajmo svoje otroke v ljubezni do doma. Lahko smo svetovni popotniki, lahko veliki raziskovalci veselja in neba, lahko prekolesarimo sleherni kotiček našega planeta, a le en bo naš dom. Gnezdo, v kate-

rega se bomo vračali, iskali varnost, kjer bomo razumljeni takšni, kakršni smo. Upajmo in delajmo za Slovenijo, kjer ne bo lačnega sosesda, kjer ne bo solz, pretočenih brez tolažbe, kjer se bomo veselili uspeha vsakega, ki ga srečamo, kjer bomo znali prishluntni vsakemu.

Ozrmo se po bogastvih naše lepe države, nasmehnjimo se soncu, ki nas obdaja in zavriskajmo Sloveniji. »Boug živi Slovenijo!«

Spoštovane občanke in občani!

*Iskrene čestitke ob našem
5. občinskem prazniku!*

župan

Jure Kavčič

Proslava ob dnevu državnosti občine Beltinci

Pihalna godba na prvi predstavitvi ob dnevu državnosti

Predstavitve knjige primarija dr. Jožeta Zadravca Razvoj zgodovine zdravstva v Prekmurju do leta 1941

Razstava razvoj zgodovine zdravstva v Prekmurju, ki jo je pripravil prim. dr. Jože Zdravec

Prireditev SKUPAJ DO ZDRAVJA, ki je bila izvedena nasproti zdravstvene postaje Beltinci

Skupaj do zdravja

BESEDA UREDNICE

Bilten prihaja med nas v čas praznovanja občinskega praznika. Spominjamo se veličastnega zborovanja, ko se je 17. avgusta 1919 v Beltincih zbrala nepopisna množica narodno zavednih Prekmurcev. Bil je čas velikega praznovanja. Osvoboditev izpod jarma madžarizacije in uresničitev sanj o združitvi Slovenske krajine z ostalimi slovenskimi brati čez Muro. Vse to ni bilo dano Prekmurju samo po sebi. Zgodovinski viri nam govorijo o trudu in žrtvah mnogih posameznikov. Od prvih knjig v domači besedi, ki nam jih je dal protestantizem, pa do kroga katoliških duhovnikov, ki so pri Prekmurcih budili narodno zavest in ga duhovno dvigali. V časih najhujših narodnih pritiskov so junastvo kljubovali s svojo vztrajnostjo, trdno etično držo ter vzpostavitev svojega tiska, ki je Slovence še bolj poenotil. Zgled je pritegnil mnogo posameznikov, še posebej med mladimi, ki so idejo o svobodi širili med ljudmi in tudi sami aktivno sodelovali v ključnih trenutkih, ko se je na mirovni konferenci odločalo o usodi Prekmurja.

Tudi naš čas prinaša izzive. Odprtost v globalni svet povzroča hitre spremembe in zahteva trdne korenine. Svoboda, ki jo živimo, se srečuje z odgovornostjo do sebe in do drugega. Ustvarjamo in pri tem iskreno vzpodbujamo drug drugega.

Vabim vas, da pišete o dogodkih v vašem okolju pa tudi o vaših razmišljanjih. Naj bo tudi vaše delo spodbuda drugemu ali vznik ideje za nove poti in druženja.

Emilija KAVAŠ

Europohod – Nastop otroške folklore osnovne šole Beltinci

DRUŽBENE DEJAVNOSTI

Polovico leta 2001 je za nami. Zavodi, kot so OŠ Beltinci, OŠ Bakovci, podružnica Dokležovje in Vrtec Beltinci, imajo svoje počitnice.

V proračunu občine Beltinci so bile zajete tudi investicije za področje družbenih dejavnosti. Že od spomladanskih dni nadaljujemo z obnovitvenimi **deli v gradu**. Pridobili smo projekte za inštalacijo za celoten grad ter gradbeno dovoljenje. Dokončali smo obnovo štirih prostorov. Na razpisu smo kandidirali za nadaljnjo obnovo gradu in iz državnega proračuna pridobili 5 mio SIT. Nadaljujemo z obnovo in dokončanjem sanitarij, ki bodo v uporabo pri raznih prireditvah. Prav tako želimo gornje prostore dopolniti z opremo, tako da bo grad zaživel s prireditvami in dogajanji. Nadaljujemo pa z obnovo ometov, oken in vrat. Z vso dokumentacijo, ki jo imamo pripravljeno, želimo kandidirati za Pharova finančna sredstva. Prav tako imamo v dodelavi projektno dokumentacijo za kulturno dvorano.

V počitniških dneh želimo z razpoložljivimi finančnimi sredstvi narediti v **podružnični šoli Melinci** asfaltno dvorišče, vhod v šolo – vetrolov, zamenjati dotrajana okna, prebeliti ter dopolniti nujno opremo v kuhinji in igralnicah.

V **dokležovskem vrtcu** bomo pokrili teraso, ki do sedaj ni bila pokrita. Za celoletno delo in aktivnosti otrok na terasi je nujno, da se terasa pokrije.

V **podružnični šoli Dokležovje** bomo zamenjali okna, ki gledajo na cesto, vgradili bomo protihrupno steklo. Uredili bomo prezračevanje ter po možnosti dotrajane sanitarije.

Osnovna šola Beltinci naš največji zavod s 680 otroki in 61 zaposlenimi je dobil z marcem novo ravnateljico, gospo mag. Marico Horvat iz Babinec.

Upamo in želimo, da nam bo po začetnem manj uspešnem sodelovanju uspelo vzpostaviti dobro in korektno sodelovanje.

Bivši ravnatelj, gospod Ivan Hirci, je žal po prihodu nove ravnateljice, gospe Marice Horvat, na prisilnem čakanju doma. Upamo, da bo z novim šolskim letom po 38 letih delovne dobe gospod Hirci dobil svoje mesto in sebi ustrezno delo likovnega pedagoga

ter se človeka vredno po končanem delu upokojil.

V teh počitnicah želimo s finančnimi sredstvi iz proračuna občine obnoviti najbolj dotrajane sanitarije v OŠ Beltinci in zamenjati kar večino dotrajanih oken ter v prostorih, kjer je nujno, namestiti lamelne zaves.

Med počitnicami bomo tudi popravili in obnovili dotrajano opremo v vrtcu in OŠ Beltinci.

Ko bodo nekateri uživali na dopustu, smo si mi naložili za dopustniške dni kar dosti dela. Takrat, ko so prazni prostori v zavodih, je najboljša priložnost, da izvedemo čim več del in pripravimo septembra našim otrokom in zaposlenemu kadru kar naj-

Pri tej pomoči pa jima pomagata dva civilna vojaka. V sodelovanju s Centrom za socialno delo želimo našim občanom nuditi čim bolj kvalitetno pomoč na domu. Civilna vojaka služita vojaški rok v okviru Župnijske Karitas Beltinci in v okviru Slovenske Karitas.

V tem času smo tudi predstavili **našo občino na internetu**. Občanom želimo podati čim boljše predstavitev občine, občinskih aktov, organizacijo občinske uprave, zavodov, društev in aktivnosti.

Radi bi imeli predstavitev vseh društev, ki smo jih tudi zaprosili za podatke, da jih potem predstavimo. Vaše želje, predloge in pobude nam

boljše pogoje za bivanje in učenje. Trudimo se, da po svojih najboljših močeh dobro gospodarimo z investicijskimi sredstvi ter trošimo finančna sredstva v skladu z zakonom o javnem naročilu.

Poleg investicij pa imamo skozi počitnice in dopustniške dni julija in avgusta dosti dela z **raznimi prireditvami**, ki so v okviru občine, društev in krajevnih skupnosti. Z delavci občinske uprave, javnimi delavci in društvi bomo pripravili **dneve občine Beltinci, športne delavnice, otroške, mladinske delavnice, tečaj tujega jezika**, pomagali bomo **pri predstavitvi krajevnih skupnosti v okviru folklornih dnevo**. Prav tako bomo pomagali KUD Beltinci in ostalim društvom pri njihovih aktivnostih, če nas bodo potrebovali in zaprosili za pomoč.

Ustaljeno že **teče pomoč na domu**, ki jo izvajata ena izvajalka med sestro, zaposlena na občini, in ena izvajalka, zaposlena preko javnih del.

lahko pošljete pisno, sporočite po telefonu 02/ 541-35-35 ali na elektronsko pošto občine **obcina@beltinci.si**.

Informacije lahko dobite na spletni strani www.beltinci.si.

Delavci, ki delamo na referatu za družbene dejavnosti, se trudimo, da svoje delo izvajamo strokovno, vestno, korektno ter z namenom, da naše usluge in storitve čim bolj približamo uporabnikom in jih izvedemo dobro in kakovostno.

Z programi javnih del nadaljujemo po začrtanem programu. Program komunalno urejanje nam daje rezultate, da so naše vasi in naša občina lepo urejene, da imamo urejene zelenice, parke, cvetlične grede, igrišča in ostale površine.

Želimo Vam prijetne počitniške in dopustniške dni, lepo vreme in medsebojno naklonjenost, ki nam bo vsem skupaj omogočila dobro razumevanje in sodelovanje ter kvaliteto bivanja v naši občini.

Emilija KAVAŠ

INVESTICIJE IN STANJE NA KOMUNALNEM PODROČJU V LETU 2001

V skladu s sprejetim proračunom Občine Beltinci za leto 2001 je za področje vodooskrbe v letošnjem letu namenjenih 110 milijonov SIT, 20 mio SIT pa za plačilo opravljenih del v letu 2000. Tako je bil v mesecu juniju dokončan transportni in povezovalni vodovod Gančani – črpališče Hraščica z odcepom za zaselek Hraščica. Trasa vodovoda od naselja Gančani (pri šoli) do poskusnega vodnjaka v gozdu Hraščica je dolga 3100 m, premer cevi pa je 300 mm. Odcep od transportnega vodovoda do zaselka v Hraščicah je dolžine 770 m, cevi pa so premera 100 mm. Z pridobitvijo gradbenega dovoljenja za izgradnjo oz. dokončanje poskusnega vodnjaka v gozdu Hraščica smo pristopili k pripravljalnim delom in vodnjak bo dokončan in priključen (poskusno) na vodovodno omrežje predvidoma v mesecu septembru tega leta. Izvajalec del izgradnje transportnega vodovoda in enega črpališča (vodnjaka) je podjetje GOMBOC, gradbeni inženiring Beltinci d.o.o. Pogodbena vrednost navedenih del znaša 79 mio SIT. Na področju vodooskrbe je v fazi izdelave projektna dokumentacija za drugi vodnjak in potrebno transformatorsko postajo (za vse štiri predvidene vodnjake). Z ozirom na razpoložljiva finančna sredstva iz proračuna občine bomo do konca tega leta v celoti pokrili lastne potrebe po vodooskrbi v občini, kar pomeni, da bomo letos zgradili dva vodnjaka in transformatorsko postajo v črpališču Hraščice. Za celovito realizacijo vodooskrbnega sistema občine Beltinci nam ostane še izgradnja bypas sistema in 650 m³ vodohram v Beltincih.

Na podlagi izdelanih raziskav podjetja Nafta Lendava in analiz odvzetih vzorcev vode iz vrtine FI-14 v Beltincih je bila izdelana »Balneomedicinska raziskava« vrtine FI-14. Rezultati raziskave so zelo ugodni. Po podatkih iz raziskave je voda iz vrtine FI-14 v Beltincih uporabna za balneomedicinske namene v obliki bazenskih, skupinskih, individualnih in kadnih kopeli in sicer za bolezni hrbtenice, gibal, kroničnega revmatizma, sklepne in izvensklepne revmatizma, obolenosti sklepov, izboljšanje stanja po operaciji, ipd. kakor tudi za turistično-rekreativne namene. Tako bomo v nadaljevanju izdelali idejni načrt in program aktivnosti za začetek izkoriščanja termalne vode iz vrtine FI-14 v Beltincih.

Izgradnja transportnega vodovoda Gančani-črpališče Hraščica

Na področju izgradnje občinskih cest je pridobljeno dovoljenje in izbran izvajalec (Pomgrad Murska Sobota) za rekonstrukcijo ceste proti zaselku Hraščica v Gančanih. Pogodbena vrednost izvedbenih del znaša 8 mio SIT.

Razen navedenega je izvedena rekonstrukcija dela lokalne ceste skozi naselje Dokležovje. Stroški za izvedbo teh del so znašali 7 mio SIT. Izdelan je tudi projekt za izgradnjo parkirišča pri potoku Črnc v Beltincih. Po prenosu lastništva parcele na občino Beltinci, bomo takoj pričeli tudi z izvajanjem del, oz. s samo izgradnjo parkirišča.

Razen navedenega so v fazi izdelave še:

Projekti za izgradnjo kolesarske steze proti Gančanom;

Projekt za izdelavo komunalne infrastrukture od Kmečke ulice proti ČN v Beltincih;

Izdelava ureditvenega načrta za park v Beltincih;

Izdelava zazidalnega načrta za del KS Ižakovci;

Spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin planov Občine Beltinci;

Izdelava zazidalnega načrta za industrijsko cono;

Projekti za izgradnjo plinskega omrežja Bratonci-Beltinci-Lipa.

V sklopu predvidene izgradnje državne infrastrukture so v Občini Beltinci aktualni postopki za izdelavo lokacijskih načrtov za:

Avtocesto Beltinci-Pince;

Železniško progo Beltinci-Lendava;

Daljnovid 110 kV Murska Sobota – Lendava in

Daljnovid 2 x 400 kV Cirkovce-Pince.

Iz napisanega lahko ugotovimo, da v občini Beltinci vlagamo velika proračunska sredstva v razvoj lokalne infrastrukture, da planiramo tudi vnaprej seveda v okviru razpoložljivih finančnih sredstev. Pri vseh investicijah, kjer je možno dobiti nepovratna sredstva za izgradnjo lokalne infrastrukture, je občina poslala vloge za pridobitev le-teh.

ZEMELJSKI PLIN V OBČINI BELTINCI

S podpisom koncesijske pogodbe meseca aprila 2000 se je Petrol obvezal zgraditi plinovodno omrežje v občini Beltinci. Predviden rok za dokončanje del je leto 2004.

EKOLOGIJA

Uporaba zemeljskega plina nam nudi predvsem naslednje prednosti:

- uporaba zemeljskega plina 7- do 15-krat manj onesnažuje okolje kot drugi energenti,
- izredno udobje (popolna avtomatizacija ogrevalnega sistema),
- prihranek prostora ter čistost obratovanja (ne potrebujemo kotlovnice v klasičnem smislu).

GOSPODARNOST

- Možnost enakomernega plačevanja porabljene energije preko celega leta,
- visok izkoristek ogrevalnega sistema (preko 90%),
- enostavna montaža plinskih instalacij,
- daljša življenjska doba ogrevalnega sistema,
- cena je konkurenčna ostalim energentom.

KAKO DO PRIKLJUČKA

Plinsko napeljavo vam bomo pripeljali do stanovanja oz. hiše po ceni, ki je opredeljena v koncesijski pogodbi. Priključek vključuje plinomer ter požarno pipo v omari.

Pred priklopom na omrežje porabnik s PETROL d.d. podpiše pogodbo o izvedbi plinskega priključka in prispevku porabnika za izvedbo plinskega priključka.

Prispevek	Osnovni prispevek (SIT)	Vključeno
Stanovanjska hiša	50.000,00	10 m plinovoda, požarna pipa in merilnik pretoka
Stanovanje v stan. objektu s 5 in več stan. enotami	25.000,00	požarna pipa in merilnik pretoka

Vse navedene cene so brez 19% DDV. V primeru, da je plinovod hišnega priključka daljši od 10 m, je obračunana razlika po dejanskih stroških, s tem da gradbena dela lahko izvede bodoči porabnik na svojem zemljišču sam.

Za lažji prehod na okolju prijaznejše gorivo je možno pridobiti ugoden kredit Slovenskega ekološkega sklada v višini 80 odstotkov stroškov investicije.

KJE BOMO GRADILI

Dela pri plinifikaciji Beltincev se bodo pričela predvidoma v mesecu avgustu/septembru. V prvi fazi je predvidena izgradnja napajalnega plinovoda od ind. cone Lipovci do Beltincev, plinovodnega omrežja v Bratonicah in ožjem delu Beltincev. Začetek gradnje je odvisen predvsem od pridobljenega gradbenega dovoljenja, za katerega naši pogodbeni partnerji pridobivajo služnostne pogodbe. Za hitrejšo pridobitev gradbenega dovoljenja občane prosimo, da omogočijo izgradnjo in dovolijo potek plinovodnega omrežja preko njihovih zemljišč s podpisom služnostnih pogodb.

INFORMACIJE

Za vse koristne informacije v zvezi s priklopom na omrežje, cenami in ostalimi detajli so vsem zainteresiranim uporabnikom na razpolago naši strokovnjaki na naslovu:

PETROL d.d.

telefon: 01/ 4714 556
telefon: 01/ 4714 801
telefon: 01/ 4714 273
fax: 01 4714 400
e-mail: plin@petrol.si

PETROL

SEZNAM PONUDNIKOV IZDELAVE MINIMALNE PROJEKTNE DOKUMENTACIJE ZA PLINSKO INŠTALACIJO IN SEZNAM IZVAJALCEV NAPELJAVE ZA PLINSKO INŠTALACIJO TER OSTALIH PONUDNIKOV

PONUDNIKI IZDELAVE MINIMALNE POTREBNE DOKUMENTACIJE ZA PLINSKO INŠTALACIJO IN NADZOR

NAFTA LENDAVA d.o.o.
Dipl. ing. g. Makovec
Rudarska ul. 1
9220 Lendava

FERING d.o.o.
Slovenska ul. 21
9000 Murska Sobota

JOŽE HERIC s.p.
Prešernova 20
9000 MURSKA SOBOTA

RACIONALIZACIJA ENERGIJE INŽENIRING
Brdnik Jože ing., s.p.
Borovnjakova 12
9000 Murska Sobota

IZVAJALCI NAPELJAVE ZA PLINSKO INŠTALACIJO

JANEZ VEGIČ s.p.
Lipovci 259
9231 Beltinci

JOŽE ZELKO s.p.
Gasilska ul. 10/a
9232 Črenšovci

STANISLAV HORVAT s.p.
Prekmurske čete 94
9232 Črenšovci

IVAN ZADRAVEC s.p.
Sevranska ul. 12
9233 Odranci

MONTING d.o.o.
Mlinska ul. 31
9224 Turnišče

MONTAŽA d.o.o.
Industrijska 4b
9220 LENDAVA

ZLATKO DEVETAK, s.p.
Černelavci, Dolga ul. 16
9000 Murska Sobota

BORUT FILIPIČ, s.p.
Bučkovci 45
9243 Mala Nedelja

FRANC VRBNJAK s.p.
Stara nova vas 35
9242 Križevci pri Ljutomeru

IZOLATERM SKLEDAR, s.p.
Cankova 45/b
9261 Cankova

VODOMONT
ČENTIBA, d.o.o.
Čentiba 459
9220 LENDAVA

ALOJZ ZVER, s.p.
Velika Polana 45/a
9225 Velika Polana

JOŽE BUZETI, s.p.
Bakovci, Nova ul. 1
9000 Murska Sobota

JOŽEF KOLBL, s.p.
Rakičan, Panonska ul. 34
9000 Murska Sobota

OSTALI PONUDNIKI

Sanacija dimnikov

KLEPARSTVO
IN KROVSTVO
ANTON ŽIBRAT s.p.
Dolnja Bistrica 32
9232 Črenšovci

Potrebna spremljajoča zidarska dela na objektih za plinsko inštalacijo

ANTON ZAKOJČ s.p.
Gornja Bistrica 84
9232 Črenšovci

Električni priklop in zagon plinskih peči ter opravljanje potrebnih meritev plinskih emisij pri izgorevanju

ELEKTRO DONKO
ZDRAVKO DONKO s.p.
Gornja Bistrica 146/a
9232 Črenšovci

Posredovanje za najem kredita pri Novi kreditni banki Maribor in seznanitev z vsemi pogoji za kreditiranje

TERMO TRADE d.o.o.
Kocljevo naselje 9
9231 Beltinci

Ogled in svetovanje za nakup peči

TERMO TRADE d.o.o.
Kocljevo naselje 9
9231 Beltinci

Janez SENICA

Na podlagi 51. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86 ter Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97), navodil o merilih, kaj se lahko šteje za objekte oziroma posege v prostor, za katere po zakonu ni potrebno lokacijskega dovoljenja in kaj se lahko šteje za pomožne objekte (Ur. list SRS, št. 27/85) in na podlagi 16. člena Statuta Občine Beltinci (Ur. list RS, št. 46/00) je Občinski svet Občine Beltinci na svoji seji dne 06.12. 2000 sprejel

ODLOK O DOLOČITVI POMOŽNIH OBJEKTOV IN DRUGIH POSEGOV V PROSTOR NA OBMOČJU OBČINE BELTINCI, ZA KATERE NI POTREBNO LOKACIJSKO DOVOLJENJE

SPLOŠNO

1. člen

S tem odlokom se določa vrsta, namen, največja velikost in način gradnje pomožnih objektov in posegi v prostor in dela, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje ter zadostuje odločba o dovolitvi priglasih del.

POMOŽNI OBJEKTI IN DRUGI POSEGI V PROSTOR

2. člen

Za pomožne objekte in posege v prostor ter dela iz 1. člena tega odloka štejejo:

1. vzdrževalna dela in adaptacije obstoječih objektov, naprav, napeljav in opreme ter njihovih delov, s katerimi se bistveno ne spreminjajo zunanost, velikost, zmogljivost in njihov namen ter gradnja tercialnih komunalnih in infrastrukturnih objektov in naprav za potrebe posameznega že obstoječega objekta pod pogoji upravljalcev posameznih infrastrukturnih objektov in naprav ter v skladu z omejitvami po tem odloku;
2. odstranitev objektov ali naprav do bruto gradbene površine 60 m², če s tem niso ogroženi sosednji objekti;
3. lesene in zidane pritlične drvarnice, lesene vrtno ute, v brežino ali v teren vkopane kleti (lahko zidane, vendar zasute v celoti vsaj s treh strani), garaže za osebna vozila, če ne presegajo bruto gradbene površine 30 m² in so postavljene v sklopu funkcionalnih površin že obstoječih objektov;
4. leseni ali zidani pritlični objekti za rejo malih živali, svinjaki, hlevi za drobnico, zbiralnice za mleko, pesjaki, če ne presegajo bruto gradbene površine 20 m² in so postavljeni v sklopu funkcionalnih površin že obstoječih objektov;
5. tople grede in zaprti rastlinjaki do bruto gradbene površine 100 m², plastenjaki brez temeljev do bruto 300 m² površine in lesene lope za vrtno orodje ob teh (brez pasovnih temeljev), če ne presegajo bruto gradbene površine 20 m²;
6. zunanji bazeni za individualno uporabo v sklopu funkcionalnih površin že obstoječih objektov z vkopom v teren do 1,50 m in do bruto gradbene površine 40 m², ribniki oziroma bazeni za vodne biotope ter vodometi v sklopu funkcionalnih površin že obstoječih objektov do bruto gradbene površine 50 m², če voda ni odvzeta iz vodotoka in zbiralnika za pitno vodo;
7. stolpni in koritasti silosi za shranjevanje krme, pšenice, do skupne prostornine 100 m³ v sklopu obstoječega

kmečkega gospodarstva in vgraditev sušilne naprave v že obstoječih gospodarskih poslopih;

8. leseni ali zidani skednji, kašče, lope za shrambo sena, krme, stelje, poljščin, garaže za kmetijske stroje, orodja in začasna zavetišča za živino do bruto gradbene površine 50 m²;
9. gnojne jame in gnojišča za potrebe kmetijskih gospodarstev v nepropustni izvedbi do velikosti 50 m³, na funkcionalnem zemljišču že obstoječih gospodarskih objektov – hlevov; »če niso locirane v neposredni bližini sosednjih stanovanjskih objektov«;
10. čebelnjaki na točkovnih temeljih (lesen, nepodkleten), če v skupni tlorisni površini ne presega 25 m² in 3,20 m višine prednje kapne lege nad nivojem tal objekta;
11. postavitve medposestnih, vrtnih, dvoriščnih ograj (lesenih, betonsko-žičnih, kovinsko žičnih ... in živih mej) do višine 1,20 m ob cestni strani, pod pogojem, da niso grajene iz odpadnih materialov. V posebnih primerih se dovoli tudi postavitve višjih medposestnih ograj (zaščita pred divjadjo, obori, zaščita pred nezaželenimi vplivi v okolje, itd.), vendar smejo biti v oddaljenosti 4 m vstran od meje s cestnim svetom tudi visoke največ 1,20 m. Odmiki ograj od javnih cest morajo biti v skladu s predpisi o javnih cestah;
12. oporni zidovi do višine 1,50 m, izjemoma tudi do 2 m, če je podan ustrezen statični izračun, z obveznim odmikom od javnih prometnic v skladu s pogoji, ki jih določajo predpisi o javnih cestah;
13. pergole, nadstreški nad obstoječimi terasami ter dostopom oziroma dovozom v objekte in nadstreški za potrebe parkiranja in garažiranja osebnih avtomobilov, traktorjev s priključki, koles, motorjev, avtomobilskih prikolice, vetrolovi pri individualnih stanovanjskih hišah in gospodarskih poslopih, če ne presegajo bruto gradbene površine 40 m², zunanje stopnice do višine 5 m, ki so postavljeni v sklopu funkcionalnih površin že obstoječih objektov. Če je objekt namenjen parkiranju, je potrebno izvesti tlake in lovilce odpadnih olj;
14. namestitve sončnih kolektorjev, sončnih celic, satelitskih anten, markiz, senčnikov, strešnih oken, gradnja frčad, dimnikov do višine 15 m, vse pri obstoječih objektih;
15. postavitve zimskih vrtov ob že obstoječih objektih, če ne presegajo bruto gradbene površine 40 m²;
16. zasteklitve balkonov, teras, zunanjih stopnic pri obstoječih objektih; za večstanovanjske objekte in bloke se zahteva enotno oblikovanje za celotno zgradbo;
17. tlakovanje in ureditev dvorišč in parkirišč pred stanovanjskimi in drugimi objekti; če ni potrebna dodatna komunalna ureditev ali če je možno odvodnjavanje, speljati v javno meteorološko kanalizacijo oz. kanalizacijo mešanega sistema;

18. ureditev prostora za smetnjake in kolesarnice (stojala za kolesa z nadstrešnico);
19. postavitev mikrourbane opreme (klopi, igrala, korita za rože in grmovnice), dopolnilna oprema parkov in otroških igrišč ter ureditev otroških igrišč;
20. začasna postavitev pokritih razstavnih prostorov in ureditev sezonskih gostinskih vrtov do bruto gradbene površine 50 m², objekti namenjeni turistični in sezonski prodaji do bruto površine 15 m² ter postavitev odrov, nadstrešnic, šotorov, ipd., za potrebe raznih prireditev, sejmov, ipd.;
21. reklamni, obvestilni in podobni panoji, naprave, ki niso prometni znaki, pritrjeni na obstoječe objekte, zidove, ograje in samostojni reklamni, obvestilni in podobni panoji, ki so v skladu z odlokom o postavljanju in upravljanju objektov za nameščanje obvestil in reklam na območju Občine Beltinci in skladno s soglasjem lastnika zemljišča ali objekta;
22. montažne nadstrešnice na že obstoječih avtobusnih postajališčih, v dogovoru z upravljalcem ceste;
23. verska obeležja (križi, kapelice, znamenja) do skupne tlorisne površine 6 m² in višine 4,50 m, spominske plošče, doprski kipi, umetniška dela, spominska obeležja, vse skladno s soglasjem lastnika zemljišča;
24. vzdrževalna in obnovitvena dela ter modernizacije na javnih cestah v upravljanju Občine Beltinci v skladu s predpisi o javnih cestah ter vzdrževalna in obnovitvena dela ter modernizacije na nekategoriziranih cestah in poteh v skladu s pogoji, ki jih določi njen lastnik ali od njega pooblaščen upravljalec;
25. vzdrževanje in urejanje manjših vodotokov ob soglasju in skladno s pogoji upravljalca vodotoka, nasipavanje terena na površini do 1 ha in druga manjša zemeljska dela, skladno s soglasjem lastnika zemljišča;
26. drenaže na posameznih zemljiščih do površine 1 ha, namenjene individualni rabi lastnika zemljišča, nemoteče za sosednja zemljišča;
27. posegi v zvezi z odpravljanjem arhitektonskih ovir za ljudi z omejeno zmožnostjo gibanja – gradnja klančin, ureditev prostora za dvigalo v obstoječih, v kolikor se ne posega v konstrukcijo objekta, ali ob njih;
28. rezervoarji za utekočinjeni naftni plin do prostornine 5 m z izvedbo priključka na objekt pri individualnih stanovanjskih hišah, ob upoštevanju tehničnih razpisov;
29. izvedba priključka plinovodnega omrežja zemeljskega plina s priključno močjo do 50 kW, od požarne pipe oziroma glavnega distribucijskega omrežja do posameznega porabnika ter notranja preureditev kotlovnice na zemeljski plin za priključno moč 50 kW, vse za potrebe občanov in njihovih družin (izključno za individualne stanovanjske objekte) s tem, da mora investitor k priglasitvi, razen dokumentacije iz 8. člena tega odloka, predložiti še:
 - tehnično dokumentacijo za gradnjo plinskega priključka in za notranjo izvedbo plinske inštalacije s priključitvijo plinskih trošil oziroma za notranjo preureditev kotlovnice, ki jo izdela projektantska organizacija ali distributer plina, ki ima na območju Občine Beltinci koncesijo za izvajanje gospodarske javne službe oskrbe z zemeljskim plinom,
 - po končanju del pridobiti od izvajalca vse ateste in izjave ter zapisnik dimnikarskega podjetja o kontroli dimnovodnih naprav.

POGOJI IN OMEJITVE

3. člen

Pri postavitvi pomožnih objektov je potrebno upoštevati naslednje pogoje:

- upoštevana mora biti namenska raba zemljišč, ki je določena v prostorskih izvedbenih aktih, razen če s tem odlokom ni drugače določeno,
- posegi morajo biti skladni z drugimi splošnimi akti občine,
- zaradi postavitve objektov ne smejo biti prizadete pravice in interesi drugih oseb,
- zahtevana je skladnost z zahtevami v zvezi z varstvom okolja, sanitarnimi, požarnovarstvenimi, vodnogospodarskimi, obrambnozaščitnimi zahtevami ter zahtevami v zvezi z varovanjem naravne in kulturne dediščine.

4. člen

Splošne omejitve pri postavitvi pomožnih objektov:

- zaradi postavitve objektov ne smejo biti poslabšani pogoji rabe zemljišč, sosednjih objektov in naprav,
- s postavitvijo ne smejo biti zahtevani novi trajni komunalni in drugi priključki na javne komunalne objekte in naprave,
- z odstranitvijo objektov mora biti možna vzpostavitev zemljišča v prvotno stanje.

5. člen

Arhitekturne, oblikovne in druge omejitve:

- objekti po tem odloku so lahko samo enoetažni,
- oblikovno morajo biti objekti prilagojeni že obstoječim objektom in zasnovani tako, da se čimbolj vklopijo v okolje, isto velja za obnovo že obstoječih objektov,
- izbor gradbenega materiala mora biti prilagojen krajinskim in oblikovnim značilnostim območja,
- nakloni streh in smeri slemena morajo biti prilagojeni stromu obstoječih objektov, skladna mora biti tudi vrsta in barva kritine,
- pomožni objekti (samostojni ali kot prizidki) se morajo glede na njihovo funkcijo locirati praviloma tako, da so umaknjeni pogledu s cestne strani (v notranjost parcele oziroma zemljišča), le izjemoma glede na namen pa na obcestno (ulično) stran, vendar za »gradbeno« linijo in z ustrezno zasaditvijo oziroma markacijo,
- tipi in materiali ograj naj bodo v naseljih čim bolj enotni in iz naravnih materialov,
- objekti ne smejo biti locirani tako, da ovirajo preglednost križišč ali cest,
- objekti ne smejo biti locirani na javnih komunalnih in energetskih vodih, razen ob izdanem soglasju in pogojih upravljalca posameznega komunalnega voda,
- odmiki od medposestne meje morajo biti vsaj 2 m, oziroma so lahko manjši skladno s soglasjem lastnika sosednjega zemljišča,
- predpisani odmiki ne veljajo za objekte iz 11., 12., 20. in 28. točke 2. člena tega odloka,
- odmik za objekte iz 20. točke 2. člena tega odloka je minimalno 0,5 m od medposestne meje; s soglasjem lastnika sosednjega zemljišča je lahko ta odmik tudi manjši,
- objekti iz 11. in 12. točke 2. člena tega odloka so postavljeni, če s tem ni ovirana normalna uporaba sosednjega zemljišča, na parc. mejo s soglasjem lastnika sosednjega zemljišča,
- odmiki rezervoarjev za tekoči naftni plin iz 28. točke 2. člena odloka morajo biti skladni s pravilnikom za utekočinjeni naftni plin.

6. člen

Posebne omejitve:

- skupna bruto gradbena površina pomožnih objektov (2 ali več pomožnih objektov), ki so kakorkoli povezani v celoto, ne sme presegati 60 m², razen objektov, kjer je za posamezni objekt s tem odlokom dovoljena večja površina,
- vsi objekti za rejo živali so lahko postavljeni samo na območjih, kjer reja z drugimi predpisi ni prepovedana,
- za vse posege v večstanovanjskih objektih je zahtevano enotno oblikovanje in izbira materialov,
- za posege, ki bodo izvedeni v območjih in na objektih, ki so evidentirani kot kulturni, arheološki, zgodovinski, naravni ali etnološki spomenik, je potrebno pridobiti ustrezno soglasje pristojnega Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine,
- za posege iz 3., 4., 5., 7., 8., 9., 10., 13., 15., 16., 20., 21. in 22. točke 2. člena si mora investitor posega pridobiti mnenje oz. potrdilo občinske uprave Občine Beltinci o usklajenosti posega s prostorskim izvedbenim načrtom. V nasprotnem primeru organ, pristojen za izdajo odločbe o dovolitvi priglasi del, le-te ne sme izdati. Posegi, za katere je določena pridobitev soglasja občinske uprave Občine Beltinci, ne smejo biti v nasprotju z določili tangiranih PIN-ov.

PRIGLASITEV DEL

7. člen

Investitor, ki namerava posegati v prostor skladno z določili tega odloka, mora pred pričetkom del, le-ta prigrasiti pri pristojnem upravnem organu Upravne enote Murska Sobota. Odločbo o dovolitvi priglasi del skladno s tem odlokom izda pristojni upravni organ, le-ta pošlje izdano odločbo v vednost Občinski upravi Občine Beltinci.

8. člen

Vloga za prigrasitev del mora vsebovati:

- kratko tehnično poročilo o nameravanem posegu v prostor (opis zemljišča, na katerem naj bi objekt stal, opis materialov in konstrukcije),
- kopijo katastrskega načrta,
- vris predvidenega položaja objekta glede na obstoječi objekt v kopijo katastrskega načrta, oziroma situacijo objekta v ustreznem merilu 1 : 1000 ali 1 : 500, razen za posege, navedene v 2. in 14. točki 2. člena ter za posege v zvezi z vzdrževanjem, obnavljanjem, adaptiranjem in moderniziranjem obstoječih objektov, s katerimi se ne spreminja velikost, zunanji izgled, zmogljivost ali namen teh objektov,
- skico objekta ali idejni projekt (tloris, prerez, značilne fasade – vse v ustreznem merilu 1 : 100 ali 1 : 50) razen za posege, navedene v 2. in 14. točki 2. člena ter za vse posege v zvezi z vzdrževanjem, obnavljanjem, adaptiranjem in moderniziranjem obstoječih objektov, s katerimi se ne spreminja velikost, zunanji izgled, zmogljivost ali namen teh objektov,
- zemljiškoknjižni izpisek ali drugo dokazilo o pravici graditi oz. posegati na zemljišču, na katerem naj bi objekt stal ali se poseg izvajal,
- potrebna soglasja skladno s tem odlokom,
- če gre za začasni objekt (sezonska postavitve), datum, do katerega bo ta objekt stal,

- urbanistično mnenje za posege na večstanovanjskih objektih in blokih iz 16. točke 2. člena tega odloka,
- soglasje upravljalca javne ceste za postavitve ograje v varstvenem pasu javne ceste, za postavitve ograje ob nekategorizirani cesti pa soglasje njenega lastnika ali upravljalca, če je odmik ograje od meje cestnega sveta manjši od 1 m. Pristojni upravni organ glede na vrsto objekta ali posega v prostor v postopku določi, katera mnenja in soglasja je potrebno pridobiti pred izdajo odločbe.

Kolikor zahtevana soglasja in mnenja niso izdana v zakonitem roku (ne glede na to, ali je zanje zaprosil naročnik ali upravni organ), se šteje, kot da je soglasje ali mnenje pozitivno.

9. člen

Po prejemu zahtevka oziroma popolne vloge iz 7. člena tega odloka mora upravni organ v roku 30 dni izdati odločbo o dovolitvi priglasi del ali odločbo o zavrnitvi zahtevka. Investitor ne sme pričeti s priglasi deli brez odločbe iz prejšnjega odstavka.

Izdana odločba o dovolitvi priglasi del izgubi svojo veljavnost, če investitor ne prične s priglasi deli v enem letu po prejemu odločbe.

INŠPEKCIJSKO NADZORSTVO

10. člen

Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka vršijo v skladu z Zakonom o urejanju naselij in drugih posegov v prostor pristojne inšpekcijske službe.

KAZENSKA DOLOČBA

11. člen

Za kršitve določb tega odloka se uporabljajo kazenske določbe Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor.

KONČNI DOLOČBI

12. člen

Z uveljavitvijo tega odloka preneha veljavnost Odloka o določitvi pomožnih objektov za potrebe občanov in njihovih družin v Občini Murska Sobota (Uradne objave, št. 9/86) na območju sedanje Občine Beltinci.

13. člen

V prehodnem obdobju enega leta po uveljavitvi tega odloka se v 8. alineji 13. člena površina 50 m² nadomesti s površino 100 m² za legalizacijo obstoječih objektov.

14. člen

Ta odlok začne veljati 8. dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 129/00

Beltinci, 06.12. 2000

Župan:
Jožef KAVAŠ

EKO ŠOLA KOT NAČIN ŽIVLJENJA

*Lepa je ta dežela,
meni najljubša.*

*Pridi, prijatelj, iz najbolj oddaljene
tuje dežele in poglej:*

žitne ravnice – najdražji zaklad;

gozdove šumeče, sinje morje,

vero v prihodnost – najzlahotnejši sad.

V šolskem letu 2000/01 se je naša šola v Beltincih na pobudo gospe Marije Poredoš, naše biologinje, vključila v mednarodni projekt EKO ŠOL. Eko šola je evropski projekt, katerega na-

Tako smo pristopili k načrtovanju našega dela – KDO, KAJ, KDAJ? Vse predloge članov smo stnili v okoljevarstvenem načrtu naše šole ter si določili dolgoročne in kratkoročne cilje. Tudi vse eko aktivnosti smo planirali. Še prej pa smo pregledali analizo stanja na šoli kot tudi v naši lokalni skupnosti. Ugotovili smo, da je problemov in izzivov za naše delovanje več kot dovolj.

Oblikovali smo eko listine za učence in učitelje. Učenci so s pomočjo raz-

vezala s koordinatorki že obstoječih kot tudi novih eko šol. Vseskozi pridno sodelujemo s podjetjem Saubermacher Komunalno, saj smo bili pred leti prvi začetniki zbiranja baterij (ideja je bila naša), ko smo se predstavili na eko sejm v Celju. Imeli smo podporo SEG-a, Ministrstva za okolje in prostor. Veseli smo, da se projekt širi, saj je vključenih že 16 OŠ Pomurja.

Na šoli so se odvijale številne interesne dejavnosti, kjer smo naše znanje uporabili pri izdelavi papirja iz starega papirja, eko voščilnic, eko košev, eko vazic, organizirali smo zelene straže, ki budno čuvajo našo okolico.

Z literarnimi in likovnimi prispevki smo sodelovali na dveh natečajih s svojimi razmišljanji o lepšem okolju (povzeto po poročilu gospe Marije Poredoš).

Vključili smo se tudi v občinsko očiščevalno akcijo.

V mesecu februarju smo izvedli akcijo zbiranja starega papirja in odpadnih baterij. Učenci so bili zelo pridni.

Skupno smo zbrali kar 5 ton papirja in 3515 baterij. A si lahko predstavljate, koliko dreves smo s tem ohranili? Učencem, ki so bili najbolj pridni, smo se tudi zahvalili. Prejeli so prehodne eko zastavice.

Tako smo sklenili, da ne bomo več onesnaževali narave. Ali ni lepši pogled na dehtečo rožo, zeleno jablano, bistri potoček? Učenci in delavci OŠ Beltinci smo se odločili takole:

- Stopali bomo po korakih mednarodnega projekta okoljske vzgoje Eco-Schools!
- Naše okolje bomo upoštevali, ga varovali in ne bomo ga onesnaževali!
- Razmišljali bomo ekološko, vedno in povsod se bomo tako tudi obnašali!
- Kulturno bomo jedli zdravo hrano!
- Skrbeli bomo za svoje zdravje ter negovali dobre prijateljske odnose med seboj!
- Odpadkov ne bomo odmetavali vsepovsod, ampak bomo skušali zmanjšati njihovo količino!
- Odpadke bomo zbirali ločeno!
- Kupovali bomo izdelke v okolju prijazni embalaži!
- Varčevali bomo z energijo!
- Opozarjali bomo na divja odlagališča v naši občini!
- Imeli bomo odgovoren odnos do vseh živih bitij!
- Sredstva javnega obveščanja bomo obveščali o zglednem in malomarnem ravnanju do narave!

Gostje na eko prireditvi, 20. aprila 2001

men je dvigniti okoljsko zavest in spodbuditi mlade k aktivnemu okoljskemu delovanju. Tako smo se tudi mi odločili, da se bomo priključili mreži 80 eko šol v Sloveniji.

Zakaj? Čutimo se zrele in menimo, da smo na ekološkem področju že toliko naredili, da se jim res lahko pridružimo. Projekt je zelo pomemben in dolgotrajen, kajti na šoli je potrebno delo načrtno povezovati, spremeniti sam način življenja učencev, učiteljev, vodstva šole kot tudi nepedagoških delavcev. Pomembna pa je tesna povezanost s starši, KS in občino, kajti zavedamo se, da vzgajamo mlade v okoljsko ozaveščene odrasle.

Naj vam na kratko predstavim delo in aktivnosti po posameznih korakih oziroma (kot smo mi poimenovali) »stopnjah« eko šole.

30.11.2000 nam je uspelo ustanoviti eko programski svet šole, ki šteje 16 članov. Vključili smo pedagoške in nepedagoške delavce ter upoštevali posamezna predmetna področja. Seznanili smo se s pomenom in cilji projekta.

rednikov oblikovali svoje »eko kode«, ki jih imajo prikazane v svojih učilnicah. Zelo zanimive so, saj vključujejo odnos do okolja, živih bitij, hrane, energije in tudi do ljudi. Medtem smo uredili in popestrili šolske prostore, oblikovali smo znak šole, preuredili zbornico, uredili eko oglasno desko za učence in učitelje, gredice okoli šole, organizirali zelene straže ... Naše delo budno spremljajo mladi novinarji, ki nas povezujejo in sodelujejo z mediji. Poleg tega ugotavljajo, kakšna je ozaveščenost naših krajanov glede okoljske problematike. Tudi mladi likovniki, tehniki, folkloristi, kemiki se trudijo in znanje iz področja okoljske vzgoje uporabljajo pri njihovih aktivnostih.

S projektom smo seznanili tudi našo lokalno skupnost – občino Beltinci. Moram povedati, da so bili ideje zelo veseli in so projekt podprli moralno kot tudi materialno.

Tudi svet zavoda naše šole smo seznanili s projektom in cilji, kjer smo tudi dobili pozitiven odziv. Šola se je po-

- Šolske malice in kosila bodo v skladu s temelji zdrave prehrane!
- Pristopili bomo k ureditvi zeliščnega vrta!
- Skrbeli bomo za zdrav način življenja!
- Vključevali se bomo v ekološke projekte v okviru nacionalne koordinacije ter drugih nevladnih organizacij.

Tako smo prišli do za nas pomembnega trenutka, saj smo 20. aprila 2001 na slovesni prireditvi podpisali eko listino. Podpisniki naše eko listine so:

- gospa Nada Pavšer, nacionalna koordinatorica projekta »Eko šola kot način življenja«,
- Tadeja Srša, predstavnica učencev OŠ Beltinci,
- gospa Marija Poredoš, koordinatorica eko šole OŠ Beltinci,
- gospa Marica Horvat, ravnateljica OŠ Beltinci,
- gospod Jožef Kavaš, župan občine Beltinci,
- gospod Gjula Mettler, predstavnik sveta staršev,
- gospod Branko Škafar, direktor podjetja Saubermacher Komunalna.

Danes, ta trenutek smo ponosni na prehojeno pot, na svoje delo. Še posebej ponosni pa smo bili 9. maja, ko so predstavniki naše šole prinesli iz Maribora eko zastavo, ki bo slovesno zaplapolala na OŠ Beltinci 5. junija.

Naj iskrivost prebujajoče se narave polepša drobne trenutke v mozaiku časa, naj čarobnost rosnih kapljic pomladnega jutra zasenči črne misli, naj toplina in iskrenost pogleda, nasmeha in besede osrečujeta naša življenja.

Mladi novinarji OŠ Beltinci
Nada FORJAN, mentorica
Marija POREDOŠ, koordinatorica

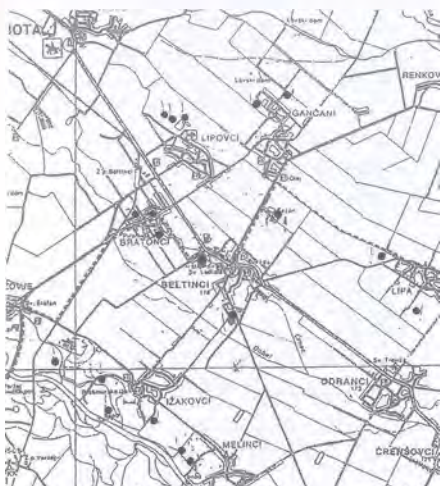

Podpisniki »eko listine«

Eko zastava je zaplapolala 5. junija

DIVJA ODLAGALIŠČA NA NAŠEM OBMOČJU PRED DVEMA LETOMA IN ZDAJ

Kraj	1998/99	2000/01
Beltinci	3	4
Melinci	4	3
Izakovci	4	1
Bratonci	2	1
Lipovci	3	3
Gančani	4	4
Lipa	2	0
Skupaj	22	16

Učenci 8. razredov smo pri dodatnem pouku izvedli popis divjih odlagališč v naši občini. Ugotovili smo, da je v naši občini 16 divjih odlagališč. Podatke smo primerjali s popisom izpred 2 let, ki smo ga izvedli v okviru Peca in takrat jih je bilo 22.

Vplivati na širšo lokalno skupnost, katere naloga je čimprejšnja sanacija, tega učenci ne moremo, lahko pa priпомoremo k zmanjšanju količine odpadkov in sodelujemo v očiščevalnih akcijah.

Marija POREDOŠ

ANKETA – OKOLJE IN MI

Anketo je pripravil novinarski odbor, ki je bil ustanovljen za potrebe projekta na poti v eko šolo. S pomočjo ostalih učencev je bila anketa izvedena v vaseh našega šolskega okoliša: Beltinci, Bratonci, Gančani, Izakovci, Lipa, Lipovci, Melinci. Anketiranih je bilo 100 gospodinjstev. Pri nekaterih vprašanih je bilo ponujenih več odgovorov. Po obdelavi le-teh pa smo ugotovili, da se ljudje kar precej ukvarjajo s problemi onesnaževanja narave. Zadovoljni smo, da na svoji poti do čistega okolja nismo osamljeni in da imamo širšo podporo. Vsem sodelujočim se najlepše zahvaljujemo.

1. sklop

1. Kaj storite z odpadki?

ODG: koš doma: 98, skurimo: 48, odlagališče: 4, recikliramo: 3, ločeno zbiramo: 12, lastno odlagališče: 2, gnojišče: 1.

2. Kam odlagate stare baterije?

ODG: koš doma: 47, v šolo: 50, odvoz posebnih odpadkov: 14, v škatlo: 3, zakopamo: 1.

3. Ali veste, da so baterije nevarne za okolje?

ODG: DA: 93, NE: 4, NE VEM: 3.

4. Ali ločeno zbirate odpadke?

ODG: DA: 84, NE: 16.

Katere?

ODG: Plastika: 20, steklo: 71, papir: 69, kovinski odpadki: 17, baterije: 18, razni strupi: 2, organski odpadki: 15.

5. Koliko košev imate doma?

ODG: 1: 65, 2: 9, 3 ali več: 26.

6. Koliko odpadkov zberete v dveh tednih?

50 kg: 53, 100 kg: 37, 150 kg in več: 10.

7. Kaj storite s papirjem?

ODG: koš v vasi: 36, koš doma: 6, skurimo: 65, v šolo (akcija zbiranja starega papirja): 15.

8. Kaj storite s steklom?

ODG: koš v vasi: 89, koš doma: 11.

9. Kaj storite s plastenkami?

ODG: koš doma: 71, skurimo: 28, divje odlagališče: 1.

10. Ali vam ustreza, da se pobirajo kosovni odpadki?

ODG: DA: 100, NE: /, NE VEM: /.

Se vam zdi, da je to dobra ideja?

DA: 96, NE: 4, NE VEM: /.

Imate kakšne predloge?

Koši bi lahko bili večji, večkratno pobiranje smeti, vsaka hiša bi lahko imela koše za ločeno zbiranje, določili naj bi zbirno mesto, kamor bi se lahko odpadki sproti vozili.

11. Ali mislite, da je javni prevoz ustrezno organiziran?

ODG: DA: 83, NE: 7, NE VEM: 10.

Predlogi: tedensko pobiranje za isto ceno, poberejo naj vse, kar je poleg košev v vrečkah.

12. Ali vozite svoje odpadke tudi na divja odlagališča?

ODG: DA: 2, NE: 83, VČASIH: 15.

13. Katere odpadke vozite tja?

ODG: Pepel, gradbeni material, papir, neuporabne gospodinjske aparate, ve-

jevje in travo, plastiko, odpadke, ki ne gredo v koš.

14. Koliko odlagališč je v vaši vasi?

ODG: Lipa: 1-4, Beltinci: 1-4, Izakovci: 1-5, Bratonci: 1-3, Lipovci: 1-6, Melinci: so mnenja, da jih ni. 32 vprašanih je odgovorilo, da ne vedo za divja odlagališča.

15. Koliko so ta odlagališča oddaljena od vasi?

Anketirani so na to vprašanje odgovarjali dokaj različno, tako da so v vseh vaseh razdalje od 20 m pa tja do 2 celo 3 km.

16. Kaj bi storili z odpadki, če bi divja odlagališča zaprli?

ODG: 46 vprašanih ne vozi smeti na divja odlagališča, 20 bi jih vozilo na komunalno podjetje v Mursko Soboto, 16 bi smeti kurilo, eden bi jih zakopal, ostali pa še ne vedo, kaj bi storili.

17. Kako bi vi preprečili divja odlagališča?

ODG: 49 gospodinjstev predlaga visoke kazni, urejene z zakonom, 21 postavitev opozorilnih tabel, 9 bi postavilo straže, krajevne skupnosti bi jih skupaj s komunalnimi delavci bolj nadzorovale, 18 jih predlaga pogostejše zbiranje kosovnih odpadkov ali pa postavitev več košev, usposobitev legalnega odlagališča, večjo angažiranost občinskih služb.

18. Imate predlog, kako bi vi doma zmanjšali odpadke?

Večina anketiranih je mnenja, da sami ne morejo kaj dosti storiti in da naj o tem razmišljajo predvsem proizvodne dejavnosti, ki naj izdelke prodajajo v biološko razgradljivi ali povratni embalaži (steklenice namesto plastenk in pločevink).

19. Ali se vključujete v očistevalne akcije?

ODG: DA: 46, NE: 21, VČASIH: 33.

2. sklop

1. Ali na poljih in na vrtu uporabljate pesticide – škropiva?

ODG: DA: 65, NE: 35.

2. Kam odlagate to embalažo?

ODG: javni odvoz posebnih odpadkov: 19, koš doma: 71, skurimo: 9, ne rabimo: 1.

3. Se zavedate, da so to strupi?

ODG: DA: 100, NE: /, NE VEM: /.

4. Jih znate pravilno uporabljati (koncentracija), kdo vam daje nasvete?

ODG: DA: 85, NE: 7, NE VEM: 8.

Nasvete mi daje:

strokovna služba: 16, prodajalec: 20, uporabljam navodila na embalaži: 52, starši: 3, dedek: 1, sosed: 1.

5. S čim gnojite na vrtu ali na polju?

ODG: umetna gnojila: 34, kompost: 13, hlevski gnoj: 69, naravna gnojila: 21, ne gnoji: 1.

6. Ali imate doma kompost?

ODG: DA: 56, NE: 44.

7. Ali razmišljate o tem, da morda jemo hrano in pijemo vodo, ki sta zastrupljeni?

ODG: DA: 90, NE: 2 VČASIH: 8.

3. sklop

1. Ali veste, da želi OŠ Beltinci podpisati EKO listino in s tem postati EKO šola?

ODG: DA: 45, NE: 35, SEM SLIŠAL/A: 20.

2. Kaj vi mislite, kaj bi naj bila EKO šola?

ODG: To naj bo šola osveščenih pedagoških delavcev, šola, ki živi v skladu z eko načeli, naj bo čista in urejena (78), šola zdravega življenja (zdrava prehrana), šola, ki v praksi obso- lidni, tudi finančni, pomoči od zunaj osvešča ljudi, usmerja življenje in delo v tej smeri.

3. Kaj bi naredili, da bi pripomogli naši šoli, da bo lahko postala EKO šola?

Anketirani so mnenja, da bi nam pomagali pri očiščevalnih akcijah, lahko bi več sodelovali s šolo, povabili bi več zunanjih sodelavcev, poiskati je potrebno več pomoči z naravovarstvenega področja, ustrezne institucije bi tako šolo morale tudi finančno podpreti.

4. sklop

1. Ali mislite, da ste dovolj osveščeni o problemu čistega okolja?

ODG: DA: 59, NE: 29, NE VEM: 12.

2. Ali spremljate oddaje po TV ali članke v časopisih o tej tematiki?

ODG: DA: 86, NE: 7, NE VEM: 7.

3. Kaj bi vi naredili, da bi bilo naše okolje bolj urejeno?

ODG: Vprašani so mnenja, da je potrebno več skupnih akcij, postaviti več košev, odpadke zbirati ločeno, zasaditi več dreves, zmanjšati uporabo pesticidov, povečati kazni, vzgajati mlade in osveščati odrasle v duhu varovanja narave. Kar nekaj jih je izrazilo mnenje, da naj vsak pomete pred svojim pragom in bo potem bolj čisto.

4. Ali morda to že delate?

ODG: DA: 42, NE: 6, VČASIH: 52.

Hvala, da ste si vzeli čas in nam odgovorili. Želimo vam čim bolj zdravo življenje v čistem in urejenem okolju.

Jasmina ŠTAUS, Mihaela SUŠEC,
Mojca OBRAN, Emese METTLER,
novinarski odbor OŠ Beltinci

ODLIČNI UČENCI V LETU 2001

ROBI PIVAR, Bratonci 31

- dosegel odličen uspeh v vseh 8 letih

KATJA ERJAVEC, Lipovci 191

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- bronasto Cankarjevo priznanje
- bronasto priznanje iz znanja zgodovine
- kulturno delo »Treza in Števek«
- aktivno delo na eko področju

PETRA FORJAN, Lipovci 286

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- bronasto Cankarjevo priznanje
- bronasto Štefanovo priznanje
- delo pri biološkem krožku

MOJCA RITLOP, Beltinci, Cankarjeva 13

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- bronasto Cankarjevo priznanje
- bronasto priznanje iz znanja zgodovine

TADEJA SRŠA, Beltinci, Ravenska 72

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- srebrno in bronasto Cankarjevo priznanje
- bronasto Štefanovo priznanje
- bronasto priznanje iz znanja nemškega jezika
- zlato priznanje iz znanja nemškega jezika
- bronasto priznanje iz znanja zgodovine

MARTINA HORVAT, Lipovci 186

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- prejela bronasto in zlato Cankarjevo priznanje iz slovenskega jezika
- dosegla bronasto in srebrno priznanje iz znanja zgodovine
- prejela bronasto Vegovo priznanje iz matematike

KATJA BRAS, Lipa 67

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- prejela bronasto in srebrno Cankarjevo priznanje iz slovenskega jezika
- prejela bronasto priznanje iz zgodovine na regijskem tekmovanju
- dosegla 1. mesto pri angleški bralni znački
- sodelovala v ekološkem krožku in na športnem področju – atletika

SREČALA SEM PIKO NOGAVIČKO

Nekoč sem se srečala z Anico in Tomažem. Šli smo skupaj na sladoled. Potem nas je Pika povabila na obisk. Igrali smo se, skakali s kolebnico in se žogali. Ko pa je Anica hotela domov, smo šli k njej. Igrali smo se Človek ne jezi se! Ko se je Tomaž naveličal, smo se šli igrati igrice Krokec. Izgubila je Anica. Potem sva s Piko šli v vilo Čira čara. Ko pa je Pika postala utrujena, je rekla: »Lahko noč«. Skupaj sva zaspali.

Urška FLISAR,
OPB I OŠ Beltinci

Sprejem odličnih učencev OŠ Beltinci in OŠ Bakovci – Dokležovje, ki je bil 20. junija 2001 pri županu občine Beltinci

TADEJA KISILAK, Beltinci, Ravenska 26

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- prejela bronasto Cankarjevo priznanje iz slovenskega jezika
- prejela zlato in srebrno priznanje iz zgodovine.
- dosegla 1. mesto pri angleški bralni znački – internetno tekmovanje na temo »Prazniki na Slovenskem«
- delo na športnem področju – odbojka
- aktivno delo v RK

EMESSE METTLER, Beltinci, Panonska 7/a

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- prejela prvo nagrado na likovnem natečaju eko šol
- prejela bronasto Štefanovo priznanje iz fizike
- prejela bronasto Vegovo priznanje iz matematike
- prejela srebrno in bronasto Preglovo priznanje v 7. razredu iz kemije
- dosežki na glasbenem in literarnem področju
- intenzivno sodelovala v eko krožku

BARBARA MLINARIČ, Izakovci 139/a

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- prejela bronasto in srebrno Preglovo priznanje iz kemije
- prejela bronasto Vegovo priznanje iz matematike
- prejela bronasto Štefanovo priznanje
- prejela srebrno in bronasto Preglovo priznanje v 7. razredu iz kemije
- aktivno delo v eko krožku
- aktivno delo na glasbenem področju
- aktivno sodelovanje v športnih aktivnostih (atletika, odbojka)

MOJCA OBRAN, Bratonci 57

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- prejela zlato in bronasto Cankarjevo priznanje iz slovenskega jezika
- prejela srebrno Vegovo priznanje iz matematike
- prejela bronasto Štefanovo priznanje iz fizike
- prejela srebrno in bronasto Preglovo

priznanje – regijska prvakinja v 7. razredu

- aktivno delo na literarnem področju – nagrada na literarnem natečaju založbe EL Condor z izvirno pravljico
- aktivno delo na kulturnem področju
- aktivno delo v eko krožku
- aktivno delo na športnem področju – odbojka

MATEJA PUCKO, Gančani 102

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- prejela bronasto Vegovo priznanje iz matematike
- prejela bronasto Štefanovo priznanje iz fizike
- prejela bronasto priznanje iz zgodovine
- prejela bronasto Cankarjevo priznanje
- aktivno delo v eko krožku.

LUCIJA SEČKAR, Beltinci, Jugovo 47

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- prejela bronasto Cankarjevo priznanje
- bronasto Vegovo priznanje
- bronasto Štefanovo priznanje
- aktivno delo na glasbenem in kulturnem področju
- aktivno delo v eko krožku
- aktivno delo na športnem področju (odbojka)

MIHAELA SUŠEC, Beltinci, Panonska 48

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- prejela zlato Cankarjevo priznanje (uvrščena med 25 najboljših tekmovalcev na državnem tekmovanju iz materinščine – diamantnica)
- prejela bronasto Vegovo priznanje iz matematike
- prejela bronasto Štefanovo priznanje iz fizike
- prejela bronasto Cankarjevo priznanje iz slovenskega jezika
- aktivno delo na kulturno-umetniškem področju
- aktivno delo pri šolski skupnosti in v eko krožku

JASMINA ŠTAUS, Izakovci 45

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- prejela bronasto priznanje iz zgodovine
- dosegla 3. mesto na računalniškem

- tekmovanju iz račun. programa WORD
- aktivno delo na likovnem področju
- aktivno delo na kulturno-umetniškem področju
- aktivno delo pri pripravi šolskega glasila (urejanje z računalnikom)
- aktivno delo v eko krožku

TAMARA VÖRÖŠ, Beltinci, Cankarjeva 29

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- prejela priznanje za aktivno delo v Rdečem križu, biološkem in eko krožku

VITO GLAVAČ, Beltinci,

Poljska pot

- prejel nagrado za izjemne dosežke na športnem področju

JAKOB MATEJ, Bratonci 92

- dosegel 1. mesto na medobčinskem prvenstvu OŠ v atletiki v M. Soboti
- dosegel 1. mesto na področnem prvenstvu OŠ v atletiki v Murski Soboti
- dosegel 1. mesto na finalu državnega prvenstva v atletiki v Novi Gorici – državni prvak

LEON KAVAŠ, Bratonci 123

- dosegel 1. mesto na medobčinskem prvenstvu OŠ v atletiki v Murski Soboti
- dosegel 1. mesto na področnem prvenstvu OŠ v atletiki v Murski Soboti
- dosegel 1. mesto na finalu državnega prvenstva v atletiki v Novi Gorici – državni prvak

ALJA BALAZIČ, Dokležovje, Glavna 69

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- prejela bronasto in srebrno Vegovo priznanje
- prejela bronasto in srebrno Cankarjevo priznanje
- prejela bronasto priznanje iz znanja zgodovine

- prejela bronasto Štefanovo priznanje
- 8 let osvojena bralna značka
- osvojena bralna značka iz nemškega jezika
- prejela bronasto priznanje za aktivnosti na turističnem področju
- prejela pohvalo za uspešno delo na dramskem področju

DENIS GJURAN, Dokležovje, Glavna 94

- dosegel odličen uspeh v vseh 8 letih
- dosegel vrhunske uspehe na področju šaha, in sicer: udeležba na svetovnem turnirju v aktivnem šahu v Parizu, 1. mesto na državnem tekmovanju v pospešenem šahu, 1. mesto na državnem tekmovanju v aktivnem šahu, 1. in 2. mesto na državnem tekmovanju v aktivnem šahu
- dosegel bronasto in srebrno Vegovo priznanje
- uvrstitev na državno tekmovanje iz znanja matematike
- prejel bronasto Cankarjevo priznanje
- prejel bronasto Preglovo priznanje
- osvojil bralno značko iz nemškega jezika

MARKO HORVAT, Dokležovje, Sončna 2

- dosegel odličen uspeh v vseh 8 letih
- prejel bronasto Vegovo priznanje
- prejel bronasto Štefanovo priznanje
- prejel bronasto priznanje iz znanja zgodovine
- 8 let osvojena bralna značka
- osvojena bralna značka iz nemškega jezika

TAMARA MUHIČ, Nova ul. 30, Dokležovje

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- prejela nagrado avstrijskega kemijskega združenja za raziskovalno nalogo o zdravilnih zeliščih
- prejela bronasto in srebrno Cankarjevo priznanje
- bronasto in srebrno priznanje iz znanja zgodovine

- uvrstitev na tekmovanju II. stopnje v znanju iz Vesele šole
- 8 let osvojena bralna značka
- osvojena bralna značka iz nemškega jezika
- prejela pohvalo za uspešno delo na področju eko šole

ANASTAZIJA VOHAR, Dokležovje, Glavna 25

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- dosegla vrhunski uspeh na področju plesa, in sicer 1. mesto na državnem turnirju v standardnih plesih
- prejela nagrado avstrijskega kemijskega združenja za raziskovalno nalogo o zdravilnih zeliščih
- prejela pohvalo za aktivno sodelovanje na športnem področju
- prejela bronasto in srebrno Cankarjevo priznanje
- prejela bronasto Vegovo priznanje
- prejela bronasto priznanje iz znanja zgodovine
- prejela bronasto priznanje iz znanja nemškega jezika
- 8 let osvojena bralna značka
- osvojila bralno značko iz nemškega jezika
- prejela priznanje za sodelovanje pri podjetniškem krožku
- uvrstitev na tekmovanju II. stopnje v znanju iz Vesele šole
- prejela pohvalo na eko šoli in na dramskem področju

BARBARA RITONJA, Dokležovje, Kovaška 12

- dosegla odličen uspeh v vseh 8 letih
- prejela bronasto Cankarjevo priznanje
- prejela pohvalo za uspešno delo na dramskem področju
- 8 let osvojena bralna značka
- osvojena bralna značka iz nemškega jezika
- prejela bronasto priznanje za aktivno delo na turističnem področju

Komunalni program javnih del skrbi s svojimi delavci za lepo urejenost naših krajevnih skupnosti in občine Beltinci

Prekmurska idila

Nekateri prvošolčki, malčki, ki so v tem šolskem letu prvič prestopili šolski prag, so se v tem šolskem letu tudi vključili v oddelke podaljšanega bivanja in v njem aktivno sodelovali.

Tako smo skupaj, bilo nas je 23, med nami je bil tudi romski deček – Štefan, usvojili in utrdili marsikatero nalogo, se naučili novih pesmic ter iger. Svoj čas smo organizirali po urniku, ki nam je določal čas za igro, učenje in kosilo. V usmerjenem prostem času smo naredili marsikateri izdelek, katerega smo podarili našim staršem ali delavcem šole. S tem smo pokazali, kakšen je naš odnos do naših bližnjih. V neusmerjenem prostem času smo se radi igrali najrazličnejše igre in si pogledali tudi kakšno risanko. Najljubša nam je bila risanka o Piki Nogavički in o prijaznem kužku Pikiju, ki nas je nehoteno naučil veliko stvari o življenju in obnašanju. Piko Nogavičko smo tudi ilustrirali

li z voščenkami na mehak zmečkan papir, ki smo ga potem obarvali še s tempera barvami. Naše izdelke si je bilo mogoče ogledati v mesecu novembru in decembru na galeriji šole, kjer smo pripravili razstavo naših del. Zdaj, ko znamo že dobro pisati in brati, pa smo sami sestavili zgodbi o srečanju s Piko Nogavičko in jih bomo nekaj tudi poslali v časopise, ki objavljajo otroške prispevke, ostale pa si lahko preberete na panoju v avli občinske zgradbe.

Na obisk smo povabili tudi pravega kuharja, ki nam je pripravil slasne pice in kvašene pogače. Mmm ... je bilo dobro!

V naša življenja se je prikradla tudi ljubezen do plesa, za katerega so nas navdušila dekleta iz 7. d, s katerimi so naša dekleta pripravila tudi plesno točko za Božička, prav tako ob dnevu RK. Pst ... nastopila so tudi na zaključni prireditvi ... Gremo na počitnice.

Zelo smo bili veseli tudi obiskov Mojce, Maje in Tamare, ki so nam pomagale pri domačih nalogah in naših igrah.

Aktivno smo se vključili tudi pri pripravi eko izdelkov ob podpisu eko listine. Začeli smo razmišljati na eko način in izdelali eko koš iz odpadnih tulcev in kartona. Pokazali smo ga na eko razstavi.

Ker smo eko usmerjeni, smo seveda skrbeli tudi za higieno rok, nohtov in naše učilnice. Vsak izmed nas bi si rad prisluzil čimveč rdečih pik, zato smo si roke pridno umivali.

Včasih pa smo bili tudi slabe volje in nam je šlo vse narobe. Takrat smo se potrudili in priklicali dobro voljo nazaj, saj smo vsi prijatelji!

Naše sporočilo za Vas: »Vzemite si vzgled po nas in bodite prijatelji tudi vi!«

Breda VORŠOŠ

ZLATI SONČEK – PLAVALNI TEČAJ

Glejte sonce na moji kapi.

Glejte sonce na moji dlani.

Glejte sonce dano pri mami.

Glejte sonce na rožnem cvetu.

Glejte sonce v ptičjem letu.

Glejte sonce, ko pesem vodi.

Sonce vedno z otroki hodi.

ZLATI SONČEK je simbol radosti, vitalnosti, zadovoljstva in življenjskega optimizma. V okviru Zlatega sončka poteka plavalni tečaj v Vrtcu Beltinci že tretje leto. Je dodatni program, financirajo ga starši, nekaj sredstev nam za izvedbo programa prispeva športna zveza. Vanj so vključene vse enote vrtca Beltinci v starosti otrok od 5–7 let.

Letošnje šolsko leto smo po dvoletnem kopanju v Radencih organizirali tečaj v kopališču v Banovcih. Potekal je od 5. – 23.3.2001, trikrat po dve uri za vsako skupino otrok. Udeležilo se ga je 114 otrok, nekaj pa jih je zaradi zdravstvenih razlogov manjkalo.

Pred izvedbo smo si zadali cilje, ki naj bi jih v treh dneh vsaka skupinica uresničila. Cilji:

- prilagajanje na vodo,
- sproščeno gibanje v vodi in osvajanje osnovnih elementov plavanja,
- skrb za popestritev dnevnega bivanja otrok v vrtcu.

Ob zaključku plavalnega tečaja smo primerjali pozitivne in negativni strani izvedbe tečaja v Radencih in Banovcih (oddaljenost, pogoji, cena). Naslednje šolsko leto bomo imeli priložnost odločiti – KJE? naprej. Vsekakor bomo nadaljevali in plavanje skušali podaljšati do pet dni.

Na plavalni tečaj smo se začeli pripravljati že nekaj dni pred izvedbo. Vključena so bila vsa področja, ki so povezana z vodo. Izvedli smo različne dejavnosti, ki so otroke pritegnile. Veliko smo se igrali v vodnem kotičku, kjer smo ugotavljali, kaj vse plava in kaj se potopi. Iskali smo različne besede, ki se začnejo na glas P. Skupaj smo izdelali plakat ter ga predstavili staršem, kjer smo jih seznanili z dejavnostmi, s pomočjo katerih se otroci seznanjajo z vodo.

V naši enoti Ižakovci je bilo zelo veselo vzdušje, otroci niso mogli dočakati odhoda. En drugemu so razkazovali nahrbtnike ter primerjali med sabo stvari, ki so jih imeli v njih. »Glavni« so bili sendviči in sok, s katerimi smo imeli na kopališču težave, saj se ob vodi ne sme jesti. Skupaj smo se pogovorili in našli rešitev, da bo vsaka skupina jedla med petnajstminutnim počivanjem v garderobi.

Naš urnik je potekal takole:

Točno ob določenem času nas je v kopališče varno pripeljalo prevoznistvo Vučko. Ob prihodu je sledil »najtežji« del – preoblačenje in pospravljanje svojih stvari. Prvi dan je bilo najtežje, saj je bilo potrebno pospraviti in zložiti vse svoje stvari v nahrbtnik. In seveda, ker se v vrtcu učimo, smo se tudi tam učili in vse naredili. Sledil je odhod s brisačami v rokah k bazenu, kjer smo pozornost namenili počasni hoji – zaradi mokrih tal. Po nameščanju na ležalnike smo se stuširali, nato pa izvedli nekaj vaj za razgibanje.

Sledilo je uresničevanje prvega cilja:

PRILAGAJANJE NA VODO

Izvedli smo nekaj igrice in vaj (hojo v če-

pu, skakanje, hojo po steni bazena z držanjem za rob bazena, igrice: Krokodilček...)

Velika večina otrok je bila brez strahu pred vodo, tako da s prilagajanjem ni bilo problemov.

Nadaljevali smo s potapljanjem obraza, cele glave, pihanjem pod vodo, potapljanje in drsenje pod vodo, skozi obroč, drsenje na vodi.

Poskusili smo osvojiti tudi osnovne gibe za plavanje žabice ter plavanje samo. Drugi in tretji dan smo osnovne gibe utrjevali ter poskusili plavati. Kar nekaj otrok je splavalo, na kar so bili zelo ponosni. Zadnji dan so bili nagrajeni z delfinčkom in kartonom, ki je bil kot priznanje za njihov doživetje. Bili so zelo zadovoljni.

Po dveh urah kopanja je sledilo zopet preoblačenje. Vsakemu otroku je bila potrebna pomoč, vsaj pregled, če ima svoje stvari.

Trije dnevi so nam zelo hitro minili in otroci so izrazili željo, da bi šli še na plavanje.

Ostala so prijetna doživetja, ki smo se jih spominjali še nekaj časa.

POMEN PLAVANJA

- 1) Znanje plavanja nam zagotavlja varnost v vodi in ob njej.
- 2) Plavanje je športna dejavnost, ki vpliva na skladen človekov razvoj in njegovo zdravje.
- 3) S plavanjem se lahko ukvarjamo vsi od zgodnjega otroštva do pozne starosti.
- 4) Pri plavanju lahko spoznamo nove prijatelje.
- 5) Za plavanje nujno potrebujemo le kopalko in vodo.

Martina POREDOŠ

»DAN ZEMLJE« – V VRTCU ENOTE BELTINCI

V začetku šol. leta 2000/2001 smo si v letnem delovnem načrtu v enoti Beltinci zadali prednostno nalogo: »SKRB IN UREJANJE OKOLICE VRTCA«.

Že od začetka šolskega leta smo pristopili k tej nalogi zavestno in otroke navajali na skrb za igrala, okrasna grmičevja in drevesa, ki so zasajena na našem igrišču in bližnji okolici. Naše igrišče in vrtec sta lepa, lepša pa sta, če znamo skrbeti za njiju in ju čuvati. Takrat se na njem počutimo varne in bolj sproščene.

Večji tematski sklop smo načrtovali ob »DNEVU ZEMLJE« 22. aprila. Te vsebine so potekale v času od 17. 04. do 27. 04. 2001. Oglasne table smo opremili z napisi in mislimi o pomenu ekologije za našo Zemljo. Pripisali smo tudi programe izvedbe v posameznih oddelkih in enoti.

Najpomembnejši cilj ekološke vzgoje je pomagati otroku in ga usmerjati pri odkrivanju narave, da jo bo vzljubil in se zavedal lastne odgovornosti do nje.

O zaščiti okolja se veliko piše, še več govori, a kljub temu premalo stori.

Zaščita okolja in narave postaja iz dneva v dan pomembnejša: pred 100 leti smo se trudili, da bi naša okolica bila čista in zdrava. Danes pa imamo pravico do zdravega in varnega okolja; imajo pa tudi pravico do tega, da jim odrasli pomagamo, da bodo globlje razumeli vse kompleksnejše

odnose v naravi, da se bodo znali razumneje odločati v vse bolj negotovih razmerah, da bodo razvili odgovoren odnos do prihodnosti.

V skupinah otrok se je v tem času dogajalo marsikaj, vse pa je bilo povezano z naravo in zemljo.

Otroci so pomagali očistiti in pripraviti lončke za sajenje rož, pripravili smo zemljo ter zasadili lončnice, ki so jih otroci prinesli od doma, tako se učimo skrbeti za njih. Poiskali in zasadili smo drevo pred igralnico, zasadili cvetlična korita in skrbimo zanje

(zalivanje, odstranjevanje plevela, suhih listov). Spoznali smo delo na vrtu, ga zasadili z rastlinami, dišavnicami in cvetjem – stalna skrb zanje. Ob koncu vsebinskega sklopa smo na pobudo sveta staršev enote Beltinci z njihovo pomočjo pripravili in izvedli delovno akcijo in očistili bližnjo okolico vrtca. Na igrišču smo zasadili rastline za razmejitev igrišča jaslic in ostalih oddelkov ter posadili manjkajoče zelenje ob ograji vrtca. Za sadike smo zaprosili okoliške drevesnice, vrtnarje in cvetličarne ter dobili kar lepo število sadik in zemlje. Ob tej priložnosti se vsem še enkrat javno zahvaljujemo.

Skupaj s starši smo načrtovali in organizirali še srečanje po čistilni akciji s »pajanjem krüja« in likovnimi delavnicami. Vse skupaj smo izvedli 26. aprila 2001, žal pa nam vreme ni bilo ravno naklonjeno. Ob prihodu smo se razdelili v tri skupine. Dve skupini sta po bližnji okolici vrtca izvedli čistilno akcijo, tretja skupina pa je ostala s hišnikom Jožetom na dvorišču vrtca in zasadila živo mejo, okrasno grmičevje in sadno drevje.

Po končanem delu smo se zaradi dežja zbrali na terasi vrtca in se pogostili s kruhom, namazanim z zaseko, in popili sok. Otroci so potem narisali svoje vtise iz akcije. Zbrali smo se starši in otroci iz vseh skupin, vsi pa smo mnenja, naj se takšne akcije nadaljujejo, saj nas združujejo in bogatijo.

VRTEC BIL JE NAŠ DRUGI DOM, SPOMINJAL SE GA VSELEJ BOM ...

S tem napisom na slovesnosti ob zaključku štiriletnega druženja se je od svojih vzgojiteljic, ostalih otrok in delavcev vrtca poslovila »vesela generacija« malih šolarjev. Opremljeni s praviimi maturantskimi kapami, majicami in piščalkami smo se sprehodili po beltinskih ulicah. Z dobrim sodelovanjem staršev, ki so dali številne ideje in so znali ceniti trud vzgojiteljic, smo skupaj izpeljali številne projekte. Med drugim smo dvakrat skupno pričakali v vrtcu Božička in novo leto, dvakrat zimovali na Pohorju. Nepozaben pa bo verjetno vsem nam, ki smo se ga udeležili, ostal v spominu družinski vikend v Logarski dolini, kjer smo bili vsi skupaj kot ena velika družina. Z otroki smo nastopili na številnih proslavah in prireditvah ob različnih priložnostih. Na zaključni prireditvi za starše in goste, ki se je udeležil tudi g. župan s soprogo, ob kronologiji skupine in prepevanju pesmic ob obvezni Rokovi instrumentalni spremljavi ni manjkalo solz ganjenosti, saj smo skupaj preživeli številne lepe trenutke. Ob tej priložnosti smo izdali tudi brošuro in video kaseto s pre-

gledom celoletnega dogajanja. Na koncu so se starši in otroci zahvalili tudi svojima vzgojiteljicama in naju prav prijetno presenetili. Kljub slabemu vremenu so starši pripravili piknik v gasil-

skem domu, kjer se je veselo rajanje zavleklo pozno v noč. Vsem skupaj pa nam bo ostal lep spomin.

Metka SRAKA

Gasilska slika pred gasilskim domom

DELO IN ŽIVLJENJE V VRTCU V POLETNIH MESECIH

Šolsko leto 2000/01 se izteka. Pred nami sta le še zadnja dva poletna meseca. Tako kot celo šolsko leto z vso odgovornostjo skrbimo, da je otrokom v vrtcu tudi poleti lepo. Zagotoviti jim želimo kakovostno bivanje v poletnih mesecih, ponuditi različne dejavnosti, poudarek pa dati tistim vsebinam, ki so v poletnih mesecih primerne in možne. Kljub združevanju oddelkov, spremembi fizičnega okolja (selitvi v druge prostore – enote) in spremembi stalnih strokovnih delavk, ki z otroki živijo in delajo celo šolsko leto, se zelo trudimo, da bi otrokom, ki vrtec obiskujejo v juliju in avgustu, nudili toliko ali celo več kot med šolskim letom.

Zavedamo se, da vsi starši nimajo možnosti otrokom zagotoviti dolgih počitnic, ker so vezani na delovna mesta. 5- in 6-letni otroci lahko ostanejo v varstvu pri starejših bratcih in sestricah, pri starih starših, sorodnikih ali sosedih. Za leto, dve- in triletna malčke pa starši težko najdejo nadomestno varstvo, če so sami zaposleni.

Zato ostanejo vrata VRTCA BEL-

TINCI tudi poleti odprta. Naj ne bom razumljena narobe!

ENOTA BELTINCI je naša največja in osrednja enota, kjer poteka delo nemoteno celo poletje. Dobrodošli so otroci iz vseh enot, ki potrebujejo varstvo in vzgojo, ko so zunanje – male enote zaradi organizacije dela in stroškov poslovanja zaprte. Vsem staršem smo preko anketnih vprašalnikov dali možnost, da prijavijo ali odjavijo svoje otroke. V času, ko obiskujejo drugo enoto, je po dogovoru možno zagotoviti prisotnost delavk tiste enote, ki jo otroci obiskujejo čez šolsko leto (seveda ob primernem številu prijavljenih otrok).

Spoštovani starši!

Želim vam povedati, da smo na vaši strani, da smo tukaj zaradi vaših potreb – vaših otrok. Če so otroci vključeni v vrtec celo šolsko leto, vas tudi poleti ne bomo pustili na cedilu. Vendar vas prosim, da z nami sodelujete, izražate svoje želje, nas obveščate, hkrati pa nas skušate razumeti. Moramo se ob-

našati kot dobri gospodarji, svojim zaposlenim smo dolžni omogočiti koriščenje letnega dopusta, vam pa istočasno zagotavljati usluge, zaradi katerih smo tukaj. Vse skupaj bomo združili lahko le z odkritim pogovorom in dogovorom.

Za konec le še toliko. Otrok, ki je v vrtcu, se bo vreden življenja in dela v vrtcu, se bo dobro počutil v kateri koli enoti. Pomislite na to, da bo spoznal nove prijatelje, novo okolje, druge vzgojiteljice, igrače. Seznanil se bo z nekoliko drugačnimi pristopi in načini dela.

Nenazadnje na ta način uresničujemo načelo enakih možnosti in upoštevanja različnosti med otroki ter načelo multikulturalizma, ki v zadnji alineji navaja: »Upoštevanje načela različnosti na ravni izbora vsebin, dejavnosti in materialov, ki naj otrokom omogočajo izkušnje in spoznanja o različnosti sveta, stvari, ljudi, kultur.«

Se vam zdi to tako slabo ali celo nemogoče?

Po moji presoji je to za otroka celo dobro!

VRTEC BELTINCI OB ZAKLJUČKU PRVEGA LETA UVAJANJA KURIKULUMA ZA VRTCE

V decembrski številki Biltena Občine Beltinci sem v članku »POSTOPNO UVAJANJE KURIKULUMA ZA VRTCE TUD V VRTCU BELTINCI« ožjo in širšo lokalno skupnost želela seznaniti, da se je naš vrtec vključil v postopno uvajanje novega programa življenja in dela otrok v vrtcu. Opisala sem priprave na uvajanje, sam sistem in nekaj osnovnih podatkov o spremembi igralnih prostorov v naših enotah.

Kot bi trenil, se je šolsko leto 2000/2001 zasukalo in že je za nami prvo leto uvajanja.

Kaj smo počeli? Kaj spremenili? Kaj smo želeli, pa nam še ni uspelo?

Uvajanje je teklo na podlagi predlogov in sugestij za postopno uvajanje, ki so jih za projektne time v vrtcih pripravile pedagoške svetovalke ZRSŠ. Projektni tim Vrtca Beltinci se je sestel 9-krat, prav tolikokrat so bili sklicani sestanki vodij projektih timov. Vsako posamezno nalogo iz kurikuluma smo po opomniku predelale, dodale pisna priporočila za izvedbo, ankete za ugotavljanje stanja v posameznih oddelkih, ipd.

Članice PT so sklicevale delovne time vzgojiteljic in pomočnih vzgojiteljic, prenešle dogovore in navodila, skupaj so pretehtale in analizirale stanje na nivoju oddelkov. Na podlagi njihovih zapisov so članice PT sestavile pisna poročila vsaka za svoj delovni tim, sama sem na podlagi le-teh pripravljala analize in poročila za sestanke vodij PT, ki sem jih sproti po posamezni nalogi oddala pedagoški svetovalki.

Na sestankih vodij PT, ki so bili izmenoma v pomurski ali mariborski regiji, smo izmenjale izkušnje ob uvajanju sprememb na osnovi posamezne naloge ter izpostavile probleme ali dobre rešitve. O teh sem poročala na sestankih PT in krog se je tako nadaljeval do zadnje naloge.

Kakšne so bile ugotovitve, dileme in dobre rešitve pri posameznih nalogah v našem vrtcu?

Za vsako nalogo obstaja obsežna dokumentacija in zbrano poročilo, za objavo sem pripravila le nekaj strnjjenih podatkov.

Pri nalogi PROSTOR smo ugotovile, da so kotički funkcionalni in pregledni, otrokom je omogočen dostop do sredstev in igrač, pohištvo je primerno nizko, prostori so racionalno izkoriščeni, kotički na hodnikih, v skupnih prostorih; omogočeno je prehajanje iz oddelka v oddelk. V posameznih oddelkih so kotički še vedno utesnjeni in niso dovolj pregledni. Zdale s mo s nalogo: otroke opazovati, slediti njihovi igri in potrebam ter nadalje iskati dobre rešitve.

Naloga ČAS je bila na prvi pogled lahka, pa nam je dala veliko dela in še je nismo dokončno rešili. V okviru te naloge smo reševali: poslovni čas vrtca, odpiranje smo skušali čim bolj prilagoditi potrebam staršev (šli smo celo v individualne dogovore).

Združevanje oddelkov glede na število otrok, kar je neposredno povezano z urniki oz. delovnimi časi zaposlenih ter zagotovljeno sočasno prisotnostjo dveh delavk v oddelku.

Dnevni red bivanja otrok v vrtcu, čas usmerjenega dela, bivanje na prostem, čas prehranjevanja. Slednji je bil tesno povezan s kuharskim osebjem. Pri spremembah so konstruktivno sodelovali.

Nerešen je ostal odmor vzgojnega kadra med delom. Kako ga zagotoviti in istočasno omogočiti nemoteno delo v skladu s kurikulumom?

Spremeniti prepričanje, da ustaljeni časovni vzorci niso nespremenljivi, prilagoditi jih potrebam otrok.

Področja DEJAVNOSTI so postavljena na novo in prilagojena predmetniku OŠ: gibanje, jezik, umetnost, družba, narava, matematika. Vzgojiteljice načrtujejo svoje delo in dnevno dajejo možnost izbire med dejavnostmi različnih področij. Trudijo se, da so vsa enakovredno zastopana. Samo načrtovanje nam bo v prihodnjem letu dalo še nekaj dela.

Naloga DNEVNA RUTINA zajema področja: počitek, obroki, osebna nega in opravljanje toaletnih potreb, prehodi med dejavnostmi, urejanje in pospravljanje prostorov. Počitek je toliko pomemben, da je bil iz dnevne rutine izvzet in smo ga obravnavali posebej, ostala področja pa v okviru te naloge. V resnici je dnevna rutina tesno povezana z nalogo ČAS in so se ugotovitve kar prepletale. Ugotovili smo, da se prihodi in odhodi otrok pomikajo na poznejšo uro, v vrtcu zagotavljamo otrokom tri stalne obroke: zajtrk, kosilo in popoldansko malico. V tem letu smo uvedli prehranjevalne kotičke, kjer lahko otroci ves čas bivanja v vrtcu posežejo po hrani ali napitku. Z zamikom kosila pri starejših otrocih smo samopostrežni način prehranjevanja izboljšali, saj je na razpolago več servirne posode in otroci ne čakajo tako dolgo. Z zamikom kosila smo pridobili več časa za igro in dejavnosti, podaljšali čas bivanja na prostem in odpravili hitenje, ki naj ga pri otrocih ne bi bilo. Razmišljamo o spremembi časa prehranjevanja dojenčkov, bioritem v vrtcu želimo prilagoditi bioritmu malčkov, seveda s soglasjem staršev.

Pri nalogi POČITEK smo se soočali z različnimi gledanji otrok, vzgojiteljic in staršev. V večini oddelkov so jo strokovne delavke rešile v zadovoljstvo vseh, v posameznih oddelkih se bomo še ukvarjali z načelom odprtosti kurikula, upoštevanjem avtonomnosti vrtca s strani staršev ter strokovne odgovornosti vrtca in vzgojiteljic.

BIVANJE NA PROSTEM je bila naloga, kjer smo beležili skoraj same pozitivne rezultate. Vsaka enota ima velika travnata igrišča, ki so funkcionalna, dobro opremljena in redno vzdrževana. Strokovne delavke so vlogo odraslih opredelile kot zelo po-

membno, kar se je kazalo tudi v njihovi domiselnosti in fleksibilnosti pri iskanju dobrih rešitev. V enoti z več oddelki, kjer ni dovolj prostora za vse oddelke istočasno, je bivanje organizirano v časovnih zamikih. Še vedno je večina časa namenjena gibalnim dejavnostim na prostem, ponudbi organiziranih koticov, raziskovanjem in drugim področjem bomo morali nameniti več pozornosti.

Naloga OPAZOVANJE OTROK je bila za strokovne delavke prav tako zelo zahtevna. Večina je opazovanja o otrokovem razvoju že zapisovala. Dokumentiranje je bilo bolj ali manj sistematično, vodenje za posameznike ali cel oddelk. Vzgojiteljicam je v pomoč pri načrtovanju, izvedbi pogovornih ur s starši ter za kvalitetnejši individualni pristop k otroku. Težave jim povzročajo zapisane sodbe, v prihodnje želijo oblikovati enotne formularje za vodenje zapisov.

SODELOVANJE S STARŠI je bila naloga, kjer je bilo že pred uvajanjem veliko narejenega. Izvajamo stalna kontinuirana sodelovanja: dnevni stiki ob prihodu in odhodu otrok, enkrat mesečno poglobljen pogovor na pogovornih urah in 3-krat letno različne oblike roditeljskih sestankov, srečanj, delavnic, izletov, piknikov. Vzgojiteljice skupaj s starši iščejo nove vsebine in skrbijo za pogostost in kvaliteto sodelovanj. Ena od stalnih oblik so tudi sodelovanja preko svetov staršev posameznih enot in zavoda. V prihodnje bomo več poudarka namenjali izobraževalnim vsebinam.

VLOGA ODRASLIH je bila naloga, v kateri smo videle največ težav. Gotovo iz razloga poglobiti se vase, v svoja ravnanja, vedenja in razmišljanja. Evalvirale smo dvig kakovosti lastnega dela in ugotovile, da smo v I. letu uvajanja kurikuluma veliko pridobile in veliko premaknile, če že ne v praksi, pa v razmišljanjih.

Zadnja naloga je DELO IN ŽIVLJENJE V VRTCU V POLETNIH MESECIH. O njej sem za ta bilten zapisala poseben članek, zaključke pa bomo naredile konec meseca avgusta.

Ker je prispevek nekoliko daljši, se opravičujem uredništvu. Občinski bilten, ki najde pot v sleherni gospodinjstvu v naši občini, se mi zdi zelo primeren način obveščanja staršev, ki so porabniki naših uslug in nenazadnje tistih, ki bodo to postali.

Kot porabniki proračunskih sredstev smo nenazadnje dolžni poročati o svojem delu. Glede na dileme, ki so jih imeli nekateri ob vključitvi Vrtca Beltinci v postopno uvajanje kurikuluma je morda le prav, da poveljmo, KAJ TO POMENI!

Vsem občanom, predvsem pa tistim, ki ste ob tem zapisu vztrajali do konca in se na tak način vsaj delno seznanili z delom v vrtcu, želim lepo praznovanje občinskega praznika. Hvala.

PREDSTAVITEV KNJIGE IGNACA DUHA: »KRE MÜJRE SAN ODU«, MELINCI, 16.04.2001

Ignac Duh iz Melincev je spet presenetil s svojo ustvarjalnostjo. »Nemirni Nace« ustvarjalno ne miruje in hvaležni smo mu za to, kajti k svojim že petim izdanim knjigam je dodal novo »Kre Müjre san odu«.

Do sedaj je v javnosti znan z naslednjimi knjigami (namenjeno je tistim, ki se sprašujete, kdo je Ignac Duh):

- »Faloti veseljaki« (Ljubljana 1994, Zbirka skladb za otroke s posebnimi potrebami)
- »Svet postal bi lep« (Ljubljana 1994, Zbirka duhovnih skladb za mladino)
- »Prekmurski ljubi kralj« (Ljubljana 1996, Zbirka skladb za mladino in odrasle zборе)
- »Gospod, prijatelj moj« (Ljubljana 1998, Zbirka duhovnih skladb za mladino in odrasle zборе)
- »Kdo dal mi bo roko?« (Trst 2000, Zbirka posvetnih in duhovnih skladb za mladino)
- »Kre Müjre san odu« (Melinci 2001, Kronika kulturno-zgodovinskega spomina vasi Melinci)

V knjigi »Kre Müjre san odu« je prikazal celotno kulturno podobo Melincev. Zbral in opremil z notami je šestinsedemdeset pesmi, ki so se ohranile med Melinčani. Znano je namreč, da so Melinčani vedno radi peli, saj so delali na poljih v večjih skupinah. Pesem jih je spremljala pri vsakdanjem življenju od jutra do mraka, pri vsakodnevem poljskem in hišnem delu, pri večernih opravilih (kot so: česanje perja, lupanje semen, na krstikih, birmah ter zlasti gostovanjih). Vključil je še poglavje o naselitvi slovenskih prednikov v naše kraje, kroniko Melincev in vaške kapele, zapise o Martinu Maroši, brodu, Ivanu Duhu, starih navadah in običajih, naklonih, izdelovanje »cigla«, spomine Verone Maroša, posebnosti fantovskega petja na Melincih in razvoj glasbene folklorne na Melincih.

Ko je prikazoval zgodovinsko preteklost, se je oprl na tiste vire, ki govorijo,

da so naši predniki Veneti (po poreklu Kelti in ne Slovani). Omenja tudi možnost, da sta apostola Ciril in Metod prečkala Muro ravno pri Melincih. To ponazarja tudi slika v vaški kapeli, ki je delo domačega slikarja Cirila Jeriča.

16. aprila 2001, ko je bila javna predstavitev te knjige v vašem domu na Melincih, je bil to poseben kulturno-zgodovinski dogodek, na katerega smo ponosni mi in ponosni bodo lahko tudi poznejši rodovi Melincev ter širše okolice. Da bi nam ti trenutki ostali v nepozabnem spominu, je bil pester kulturni program, prežet s pristno ljudsko pesmijo. Nastopili so: vokalna komorna skupina iz Cerknice in Ribnice pod vodstvom Ignaca Duha, ljudske pevke iz Melincev, glasbena skupina MM-DUR iz Melincev in mešani pevski zbor iz Melincev pod vodstvom Andreja Maroše. Med programom je knjigo predstavila Mileva Kralj Buzeti. Dr. Mirko Udovič, predsednik Slovenske prosvetne matice v Trstu, je podrobneje predstavil peto Nacetovo zbirko posvetnih in duhovnih skladb za mladino z naslovom »Kdo dal mi bo roko?«, saj je izšla

še lani v Trstu in nam v domači okolici še ni tako znana.

Posebnost prireditve je bila tudi v tem, da so nas obiskali zamejski Slovenci iz župnije Trebče pri Trstu, kjer je Ignac Duh organist in hkrati sklada za potrebe tamkajšnjega mladinskega pevskega zbora. Živi in dela namreč v Vzgojnem zavodu Planina, kjer uči glasbeno vzgojo in uvaja glasbeno terapijo za otroke s posebnimi potrebami.

Nace, hvala ti za to, kar delaš. Melinčani smo ponosni nate in upamo, da nas boš še prijetno presenetil.

Vida DUGAR

KUD ŠTEFAN KU HAR BRATONCI

Mešani pevski zbor Bratonci je bil ustanovljen daljnjega leta 1978. V začetku svojega delovanja je zbor deloval le v okviru krajevne skupnosti. Leta 1992 je zbor začel z bolj aktivnim nastopanjem v okviru domače občine kakor tudi širše pomurske regije. Od decembra leta 2000 deluje zbor pod okriljem KUD Štefan Kuhar. Štefan Kuhar je bil naš sorojak, znani zbiralec in hranitelj kulturne dediščine.

Zbor vodi mentor g. Štefan Matko. Največji uspeh zbora je izdaja kasete z narodnimi pesmimi z naslovom Šopek domačih. Kaseto je možno dobiti pri gospe Emiliji SRAKA.

Emilija SRAKA

SREČANJE PEVSKIH ZBOROV OBČINE BELTINCI IN PREDSTAVITEV ZBIRKE ANDREJA MAROŠE

Pesem je vedno združevala ljudi dobrih misli in veselega srca, lepšala večere in zabavala ljudi. Melodije narodnih in vsem znanih pesmi puščajo sledi pripadnosti domačemu kraju in nostalgijo ter spomin vsem, ki prihajajo k nam in tistim, ki odhajajo od doma in se vedno znova vračajo nazaj. Besede rišejo naše zgodbe in odsevajo življenje ljudi. Naj bodo vesele ali žalostne, resnične ali izmišljene, jim je vedno veselje prisluhniti.

To leto se nam je na reviji predstavilo enajst pevskih zborov občine Beltinci, gostili pa smo člane moškega pevskega društva Odranci in članice ženskega pevskega zbora »Zarja« iz Maribora. Vrhunec večera je bila predstavitev tretje zbirke **Andreja Maroše** »Slovenske ljudske pesmi«.

Avtor knjige Andrej Maroša na prireditvi

Gospod Maroša že vrsto let z orgelsko glasbo lepša cerkvene obrede, vodi različne pevske zборе, piše pesmi ter zbira in prireja ljudske pesmi. Z vsem svojim delom daje neizbrisen pečat naši občini in širši skupnosti ter daje svetel vzgled mlajšim. »Slovenske ljudske pesmi« – je zbirka starejših, malce že pozabljenih ljudskih pesmi, prirejenih za moški in ženski oz. dekliški zbor. Razdeljena je na tri dele, od katerih je prvi del prirejen za moški pevski zbor v štiriglasju, drugi del za triglasni ženski oz. dekliški zbor, tretji del pa je dodatek k ljudskim pesmim. Želja avtorja je, da bi pričujoča zbirka služila svo-

Srečanje pevskih zborov. Na koncu prireditve so dobili zborovodje priznanje za sodelovanje na srečanju.

jemu namenu: vzbujati veselje in ljubezen do naše lepe in bogate slovenske ljudske pesmi.

Po mnenju strokovnjakov se kvaliteta zborovskega petja, kot ga prikazujejo pevski zbori na tem tradicionalnem srečanju pevskih zborov že vrsto let, iz leta v leto stopnjuje in izboljšuje kako-

vostno raven. Po koncu »uradnega« petja se je v prostorih jedilnice Osnovne šole Beltinci nadaljevalo »neuradno« petje in druženje ob pogostitvi nastopajočih v smislu slogana: »Združimo glasove svoje vsi, pesem naša krepko naj domik«

Tomaž ČINČ

USTANOVljena JE PIHALNA GODBA OBČIN BELTINCI IN TURNIŠČE

Pihalna godba je bila ustanovljena na pobudo glasbenikov, ki živijo v občini Beltinci in občini Turnišče. Nekateri izmed njih obiskujejo še osnovno šolo, kar pomeni, da godba sloni na mladih glasbenikih. Zaenkrat je v godbi okrog 22 rednih članov. Podporo ob ustanovitvi pihalne godbe sta dala tudi župana obeh občin.

Ker je ustanovitev pihalne godbe zelo zahtevna in zahteva dosti odrekovanja posameznikov zaradi vaj in kasneje nastopov ter veliko predznanja posameznika na svojem instrumentu, spada pihalna godba na višji nivo kulturnega udejstvovanja, kot je ljubiteljsko udejstvovanje.

Pihalna godba je prvič javno nastopila na proslavi ob dnevu državnosti v Beltincih in na gasilski proslavi v Turnišču.

Željko RITLOP

Druži jih v isti jezik izpovedovanja veselih in manj veselih plati življenja, navezuje nas na miselno ter tudi na siceršnjo pripadnost dediščini in nas ohranja kot majhen narod, ki vsepovsod meji na drugačno kulturo in jezikovno pripadnost.

Tako je pesem združila tudi nas Melinčarje, ki smo lahko v ponos vasi, iz katere izhajamo. Nekaj čez 50 nas je članov KUD Melinci. Poleg recitacijske in folklorne skupine, ki jo sestavljajo otroci iz naše vasi, je najbolj številčen in dejaven mešani pevski zbor. Brez zbora si kratko malo na Melincih ne moremo zamisliti nobene prireditve. Žal tudi pri zboru ugotavljamo, da se število članov manjša. Eni so zbor zapustili iz zdravstvenih razlogov, drugi spet zaradi starosti, tretji pa pač iz neznanih vzrokov. Vendar naš neutrudni zborovodja, gospod Andrej Maroša, pravi, da čeravno majhni pa dovolj veliki, da lahko sežemo do srca. Tega se mi melinški pevci zagotovo zavedamo, saj smo letos že dostikrat nastopili pred domačim in drugim občinstvom.

Za materinski dan je bila naša velika dvorana vaškega doma premajhna. Skupaj z bogatim kulturnim programom, ki ste ga pripravili naši mentorici gospa Vida Dugar in gospa Nada Forjan, smo se tudi sami moški dobro odrezali.

Na velikonočni ponedeljek pa smo Melinčarji lahko ponosni. Naš rojak, gospod Nace Duh, ki živi in dela z zamejskimi Slovenci v Italiji, je imel predstavitev knjižne zbirke »Kre Müre san odu«. V njej je predstavljena kronika kulturno-zgodovinskega spomina vasi Melinci, izpovedanega v 76 pesmih. V bogatem kulturnem programu, ki ga je lepo povezovala gospa Vida Dugar, so se predstavile različne skupine iz Slovenije in zamejstva. Svoj program smo

prispevali tudi pevci, ki smo se za to priložnost naučili dve novi pesmi.

Dober sosed je najboljši prijatelj, tako pravi slovenski pregovor. To za nas Melinčarje in Odrančarje zagotovo drži. Odranski pevci so pri nas zapeli ob kulturnem prazniku, mi pa smo jim obisk vrnili na prireditvi »Pozdrav pomladi«. Skupaj smo se potrudili, da nam je tisti popoldan ostal v trajnem spominu. Dobre odnose gojimo tudi s pevskim zborom iz Gančan. Tako smo kot Mešani pevski zbor KUD Melinci nastopili v Gančanih 12. maja. Skupaj z njihovimi pevci in ljudskimi pevkami smo se trudili, da bi bil večer bolj pester.

»Pridite z nasmehom na licu in s pesmijo v srcu!« Tako se je glasilo vabilo na 7. srečanje pevskih zborov Občine Beltinci. Tudi tukaj smo se dobro odrezali, čeprav smo bili zadnji na vrsti. Med tem koncertom je imel naš pevovodja predstavitev nove knjige, na katero smo prav gotovo ponosni. O knjigi sami bo gotovo več povedal avtor sam.

Pregovor pravi, da kdor poje, slabo ne misli, oziroma kdor poje, dvakrat moli. Peli smo, pojemo in še bomo peli in tako razveseljevali srca naših sovaščanov in vseh, ki nam bodo prisluhnili. Tako kot poje pesem:

*Kjer Mura valovi,
tam lepše so noči
in vsak je nasmejan,
v veselju s pesmijo obdan.*

TAMBURAŠI KUD BELTINCI V BERLINU

V Berlinu deluje Slovensko prosvetno društvo Slovenija. Poleg folklorne sekcije, v okviru katere delujejo tri skupine, športne sekcije je ena od najbolj dejavnih tudi video sekcija, ki jo že od

začetka vodi naš rojak iz Melinec Alojz Ozmec. Na berlinski kabelski televiziji se širšemu občinstvu (berlinsko kabelsko TV spremlja okrog dva milijona ljudi) trudi prikazati pomembnejše do-

godke in lepote domovine ter seveda bogato kulturno delovanje njihovega društva.

Letos je video sekcija praznovala desetletnico svojega delovanja in ob tej priliki so pripravili kulturni program, na katerega so povabili tudi tamburaše KUD Beltinci in pa ansambel »Strici«, ki je poskrbel za lepo domačo glasbo na prireditvi. Prireditve se je udeležil tudi veleposlanik RS Slovenije v Berlinu in številni gostje ter naši rojaki, ki živijo in delajo v Berlinu in okolici. V kulturnem programu so sodelovali tamburaši in folklorna skupina, pripravili pa so tudi bogat srečelov. Veselo druženje je ob prijetnih melodijah trajalo do jutranjih ur. Organizatorji so se zelo potrudili, saj so gostom iz domovine predstavili bogato zgodovino Berlina in poskrbeli za njihovo udobno počutje.

Ob tej priliki želimo gospodu Ozmecu pri njegovem delu še veliko uspešnih oddaj.

Nastop tamburašev na enem od berlinskih trgov

Stanko SRAKA

KONCERT: »STABAT MATER – MATI BOŽJA, STOJEČA POD KRIŽEM«

V Beltincih je bil v župnijski cerkvi Sv. Ladislava koncert z naslovom »Stabat mater«, ki ga je izvedel dekliški pevski zbor in godalni orkester srednje glasbene šole »Frana Koruna Koželjskega« iz Velenja pod dirigentsko taktirko gospe mag. Ljiljane Djukić Šuklar, Gordane Hleb kot sopranistke ter Barbare Jernejčič kot mezzosopranistke. Omenjeno delo, ki je hkrati tudi »remek delo«, je napisal Giovanni Battista Pergolesi, italijanski skladatelj, rojen v Jesi pri Anconi, s katerim se je zagotovo zapisal med vrhunske umetnike in si tako zagotovil nesmrtnost. »Stabat Mater« je v 18. stoletju doživela ogromno popularnost, ki jo spremlja vse do današnjih dni.

V Beltincih smo bili tistega večera, 23. maja 2001, priča čudoviti glasbi in nežnim glasovom, ki so preplavili zidove cerkve in tudi naša srca. In misli, ki jo je zapisal skladatelj in dirigent J. A. Hiller: »Ne zasluži si biti človek tisti, katerega se ta glasba ne dotakne,« se pridružujemo vsi, ki smo resnično uživali v poslušanju te skladbe.

Lilijana ŽIŽEK

OB 20. OBLETNICI SMRTI ROJAKA TEOLOGA, MISLECA IN PEDAGOGA DR. ŠTEFANA STEINERJA

*"Nebo in zemlja bosta prešla,
moje besede pa ne bodo prešle"*
(Mt 24, 35).

*Tako se pot konča.
Tako se pot začne.*
(Steiner 1986, str. 149)

Štefan Steiner se je rodil 22. decembra 1926 kot drugi sin Štefana in Terezije, rojene Antolin. Bogoslovje je študiral na teološki fakulteti v Ljubljani in 12. julija 1953 zapel novo mašo v Beltincih. Od leta 1958 do 1961 je v Rimu študiral katehetiko in leta 1961 doktoriral na lateranski univerzi. Kaplanoval je v mariborski stolnici in ob dušnopastirskem delu nadaljeval študij, dokler ni leta 1965 postal magister pastoralne teologije na papeškem Pastoralnem institutu v Rimu in nato še magister moralne teologije na Alfozizjanski akademiji v Rimu leta 1967. Leta 1965 je začel predavati kot honorarni predavatelj moralno teologijo na ljubljanski teološki fakulteti, leta 1968 je postal docent in leta 1972 izredni profesor. V petnajstih letih je globoko posegel v vzgojo duhovnikov vseh treh slovenskih škofij in utrl svoji stroki nova pota. Leta 1978 je bil prvič izvoljen za dekana Teološke fakultete, leta 1980 pa drugič. Svojo življenjsko daritev je opravil na god slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda in na nedeljo novih maš 5. julija 1981. Pokopan je bil 7. julija 1981 v Beltincih

ob navzočnosti treh škofov in prek 200 duhovnikov.

V četrtek, 5. julija 2001, je minilo 20 let od smrti tega velikega sovaščana, ki je bil znan kot duhovnik, znanstvenik in vzgojitelj, le malo pa jih ve, da je bil tudi pesnik. Na domačiji Srševih (kjer je bila prej domačija Steinerjevih) smo se na ta dan zbrali ob kapelici lurske matere božje in najprej obudili spomin na velikega teologa ter pedagoga v okviru svete maše. Pesniško doživetje in umetniška beseda včasih povesta več in bolj naravnost kot znanstveno snovanje, zato smo se v sklopu kulturnega programa z recitacijo spomnili na velikega pesnika.

Steiner v svojih pesmih opeva panonsko zemljo, mladostne sanje, srečanje z grozo in s krivicami vojne, odločitev, da z vsem življenjem služi ljudem kot Kristusov duhovnik. Bolečina ob spoznanju, kako si nasprotujeta svetel polet plemenitega duha in trda resničnost. Notranja razklanost globokega človeka, ki čuti tudi tuje trpljenje. Zakoreninjena, lahko bi rekli, otroško zaupna vernost človeka v slovenskem prostoru. Očiščujoče trpljenje, ki se uravnoveša in osrečujoče konča v Bogu.

Njegova pesem je takšna, kakršen je bil sam: zamišljen, skoraj redkobeseden, dokler je poslušal. Ko pa je vse zaznal, je premislil, nato pa s primerno besedo, sproščeno, bogato, skoraj s pesmijo valujočih tonov povedal, kar je mislil:

*Z Bogom, ravan,
moja ravan,
prehitro je prišel moj dan.*

*Če se povrnem, ravan,
moja ravan,
kadar v tujini postanem bolan,*

*ti me objameš, ravan,
moja ravan,
in vse hudo bo stran, bo stran.*

Končana je pesnikova življenjska pot. Začela se je pot njegovih pesmi med nami. Jih bomo sprejeli? Izraz življenja so, odkrit in pošten izraz.

Tomaž ČINČ

Gospod župnik Jože Hozjan je pred kapelo lurske matere božje na domačiji Srševih, kjer je bila domačija Steinerjevih, opravil sveto mašo ob 20. letnici smrti dr. Štefana Steinera.

KRAMLJANJE O KULTURI

Kar nekaj časa je preteklo od mojega zadnjega »kramljanja«, saj smo že v tretje tisočletje krepko zakorakali, zato naj zopet kakšno rečem, zlasti še, ker letos obhajamo **desetletnico naše samostojne države**. Ne vem, kako čutite drugi, a zase rečem le: »Ponos je v mojem srcu!« Kljub grožnjam, zmerjanju, zaničevanju in rožljanju z orožjem, smo Slovenci uspeli stopiti skupaj in storiti ta veliki zgodovinski korak, o katerem so stoletja sanjali in nas nanj tudi s svojo besedo in svojim delom pripravljali vsi naši veliki Slovenci in narodni buditelji – od Prešerna, Slomška, pa do Cankarja, Finžgarja, Kreka, itd. Če smo poštene, moramo priznati, da smo do svoje samostojnosti prišli predvsem zaradi naše podedovane kulturne in narodne zavednosti. Tega se tudi sedaj, po desetih letih, moramo zavedati. Ko se tudi drugi narodi prebujajo in se otrešajo tujščine, ki jim je bila vsiljena, pa mi v materialističnem hlastanju vedno bolj pozabljamo na narodno in kulturno izročilo naših prednikov. Narodna samozavest in ljubezen do našega izročila ni noben nacionalizem. Ta ljubezen rase in se razvija v napredni, strpni, a odločni zavesti, da smo otroci svoje zemlje, svojega naroda, da imamo korenine v preteklosti, čeprav živimo v sedanjosti. Iz take zavesti se rodi ponos, da ne postanemo hlapčevski do drugih narodov, ampak zaživimo v sožitju in skrbi do domovine in svojega naroda.

Res ni v naši domovini vse lepo in prav. Marsikaj nerodnega in slabege se iz preteklosti vleče za nami in nas mori ter spravlja v godrnjanja in nejevoljo, pri tem pa pozabljamo, da desetleten otrok še ni odrasel človek. Tako tudi naša domovina še vedno stopica z drobnimi koraki naprej. Pa, če naši predniki niso izgubili poguma in upanja, mar hočemo mi biti pesimisti in bomo komaj pridobljeno svobodno domovino zakopavali? Ko nas daje malodušje, se spomnimo, v kakšni deželi živimo. Kakšno bogastvo imamo v naravnih lepotah naše domovine! Res so večje in imenitnejše dežele po svetu, a lepše od naše ne najdeš: Na površini, ki jo po dolgem in počez prevoziš v nekaj urah, se zvrsti vse, kar je lepega na svetu: visoke gore, prijazni griči, prostrane

ravnine, širni gozdovi, bistro reke in cvetoči travniki, pa še košček morja premoremo. Kje najdeš vse to na tako majhnem prostoru? Ni čuda, da je že pred več kot sto leti pesnik Resman zapel: »Zatorej resnično povem, dežele enake tebi ne vem!« To nam zatrjujejo naši bratje in sestre raztepeni po širnem svetu, kakor pove naš sodobni poet Ciril Zlobec: »Pojdi kamorkoli, zmeraj te ostane nekaj tam, kjer si doma!« Bogatejši so pač drugi narodi in njih jezike govori veliko ljudstev ali – »slovenska beseda je beseda praznika, petja in vriskanja. Iz zemlje seme zveni kakor velikonočno pritrkavanje in zvezde pojo, kadar se na svoji poti ustavijo ter se ozro na čudežno slovensko deželo pod seboj. Vesela domovina, pozdravljena iz vselega srca!« – tako je zapel svojo hvalnico naš kulturni velikan Ivan Cankar. Pozdravimo jo tudi mi srečnega, ponosnega in veselega srca!

Da bomo pa znali prav ceniti in ljubiti svojo domovino, pa moramo posedovati določeni nivo srčne kulture, kulture umevanja, kulturne obnašanja. Naš plodovit pisec aforizmov, Evgen Jurič, o tej temi pravi takole: »Danes se imajo za najbolj kulturne tisti Slovenci, ki imajo Cankarjeva zbrana dela v svoji denarnici!« Mnogi med nami, ki so si tako ali drugače ustvarili zavirljiv položaj oz. standard in s polnimi denarnicami mahajo pred ostalimi »povprečnejši«, mislijo, da so tudi poklicani in edini merodajni usmerjevalci kulture in vsega ostalega, kar je s tem v zvezi. Žal, če se ozremo v zgodovino, to niti ni nekaj novega, boli pa vendarle. Če je kultura le uboga pastorka politikov in bogatašev, se ji slabo piše. Kultura je predvsem plemeniti otrok dobrotnega in čutečega srca. Le v zatišju preprostosti, prirodnosti, poštenja in plemenitosti srca najdemo polnost tiste tihe sreče, ki so jo že poznali naši pradedje. V ljubezni do doma in do domovine so ustvarjali in izgorevali naši veliki predniki – literati, politiki, duhovniki in drugi požrtvovalni kulturniki brez materialne blaginje, a z veliko mero entuziazma, predvsem pa ljubezni do svojega naroda. Tukaj, v tej domovini so živeli, ustvarjali, trpeli, se borili in umirali naši očetje in naši dedje.

Naša obveza in kulturna dolžnost je, da vse to spoštujemo in da vse to tudi nadaljujemo. Šele takrat bomo lahko rekli, da smo resnično svobodni, ponosni in kulturni Slovenci.

Pa še beseda o kulturnem življenju v naši občini. Moram reči in to zares iskreno, da se je v zadnjih nekaj letih razmahnilo kulturno in sploh družabno udejstvovanje v naši skupnosti do zavirljive ravni. Vsaka vas v občini ima pevski zbor, nekateri celo dva ali tri. Tako zborna kakor ljudska pesem zopet pridobiva na svoji veljavi. Prav tako so zelo dejavna tudi turistična in športna društva. Da je tako, gre gotovo priznanje in zahvala vodstvu naše občine, ki vse te dejavnosti moralno, predvsem pa tudi finančno podpira. Pri prosvetnih društvi je čutiti vrzel le v tem, da razen petja in folklore skoraj ni drugih sekcij. Sami Beltinci sicer imajo še tamburaše, Marko bando in malo bando – to pa je tudi vse. Nekoč so bila po naših vaseh zelo dejavna dramska društva. Tudi v sedanjem času je zanimanje za te dejavnosti, le mentorjev ni. Tukaj bi morali pljuniti v roke naši pedagoški delavci. Res je, da so učni programi v šoli zahtevni in zaposlijo celega človeka, vendar pa takšno društveno delo je lahko zanje tudi neke vrste sprostitveni ventil.

Preden končam, še morda misel o obiskih na naših kulturnih prireditvah. Čeprav so naši koncerti in druge podobne prireditve praviloma zastoj, je obisk na njih porazen. Navadno je nastopajočih več kakor pa poslušalcev oz. gledalcev. To seveda ne velja za nogometne tekme, kjer je sicer vstopnina, a obisk vendarle obilen. Čudo prečudno – izgleda, da je današnjemu človeku važnejša kultura telesa kakor pa kultura duha. Sicer cenim šport, spoštujem ga. Saj imamo celo pregovor: »Zdrav duh v zdravem telesu!« Žal je pa na tekmah – tudi vrhunskih – kaj malo zdravega duha.

Da ne bom še bolj piker, zaključim in to z željo, da vsi skupaj – aktivni in pasivni v kulturi – ob vsem hitenju za dobrinami tega sveta ne pozabimo na nekaj važnega: na kulturo našega srca in našega duha, kajti šele takrat bomo srečni in zadovoljni najprej sami s seboj, potem pa tudi vsi okoli nas!

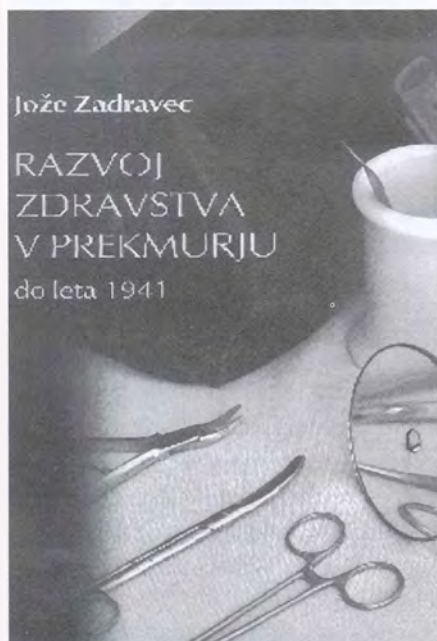
PREDSTAVITEV KNJIGE DR. JOŽETA ZADRAVCA »RAZVOJ ZDRAVSTVA V PREKMURJU DO LETA 1941«

Na velikonočni ponedeljek, dne 16. aprila 2001, je bila v Beltincih predstavitev knjige dr. Jožeta Zadravca: »Razvoj zdravstva v Prekmurju do leta 1941«.

V prijetnem grajskem okolju se je zbralo veliko število ljudi iz Beltincev in okolice, ki so z zanimanjem spremljali prireditev. Vse skupaj je namreč potekalo v vzdušju velike noči in ljudje so bili temu primerno razpoloženi. Prisotni so bili tudi številni zdravniki in medicinske sestre, ki so dali poseben ton večeru. Sama prireditev je potekala v prijetnem, domačem vzdušju, za kar so se potrudili organizatorji s kulturnim programom in gospa sopro-

Predstavitve knjige dr. Jožeta Zadravca: »Razvoj zdravstva v Prekmurju do leta 1941«

do začetkov organizirane medicine, ki se je začela v preteklem stoletju. V tej luči je opisano dogajanje na področju zdravstvene kulture v Prekmurju in seveda tudi v Beltincih in okolici vse do leta 1941, ko je sledila okupacija.

Ob predstavitvi knjige je bila na ogled tudi razstava starih medicinskih instrumentov, ki jo je pripravil avtor knjige. Poslanstvo zdravstva je bilo vselej v preteklosti v ospredju družbenega dogajanja; njegov pomen je tudi v sodobni družbi vedno večji. Kljub vedno večjemu materialnemu izobilju postaja skrb za zdravje sodobnemu človeku najvažnejši problem. Zato ni čudno, da je tudi zanimanje za njegovo preteklost in razvoj vedno večje. Da se ljudje tega zavedajo, nam zgovorno priča to, da je bila prva

izdaja v kratkem razprodana in so imeli obiskovalci ta večer pred sabo že drugo izdajo knjige, ki je med tem že tudi razprodana.

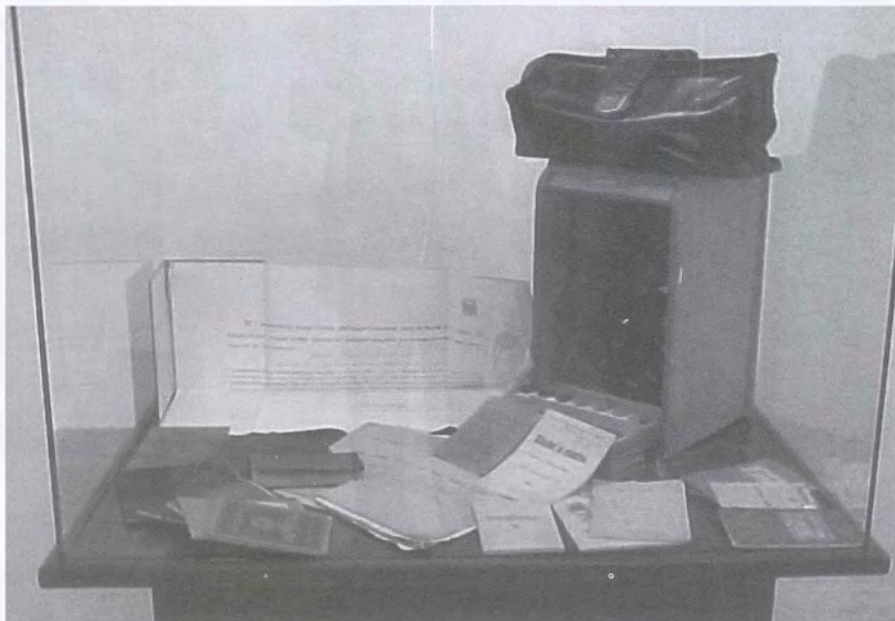
Ob koncu želimo, da bi knjiga našla pot v čim več naših domov in osvetlila našim ljudem še eno poglavje njegove preteklosti. Primarij dr. Zadavec je tudi knjigo predstavil sekciji za management pri zbornici zdravstvene nege Slovenije, ki je imela strokovno srečanje v Radencih. Knjiga je tudi v tem strokovnem krogu doživela prijeten in zelo pozitiven odmev.

Prim. dr. Jožetu Zadavcu se zahvaljujemo za izdano delo »Razvoj zdravstva v Prekmurju« in mu želimo še dosti elana in volje za nadaljnje delo in pisanje.

Emilija KAVAŠ

ga Aranka Zadavec, ki je s svojim čudovitim pecivom pogostila prisotne. Nastopili so namreč beltinski tamburaši in ljudske pevke iz Beltincev. Knjigo je podrobno predstavil avtor. Delo, ki ga je napisal, je plod njegovega večletnega dela in je prvo tovrstno delo v Prekmurju. O razvoju zdravstva je bilo namreč doslej napisanega zelo malo. Knjigo je uredila predstojnica Inštituta za zgodovino medicine pri Medicinski fakulteti v Ljubljani, as. mag. Zvonka Zupanič-Slavec.

Sama knjiga ima pet glavnih poglavij: Zdravstvo v pokrajini, Zgodovina zdravstva, Dejavniki razvoja zdravstva, Organizacija zdravstva in Najpogostejše bolezni in epidemije. O njej bi lahko rekli, da opisuje razvoj zdravstva od samih začetkov, od ljudskega zdravilstva, primitivne medicine

Razstava starih medicinskih predmetov

9. MEDNARODNA LIKOVNA KOLONIJA V LIPOVCIH

Društvo za napredek umetnosti Aquila je v času od 24. junija do 02. julija v tem letu ponovno gostilo slikarje, priznane umetnike in umetnice različnih generacij iz Slovenije in tujine. Organizator slikarske kolonije je bil seveda predsednik društva Izidor Horvat-Izak.

V krajevni skupnosti Lipovci je slikarska kolonija postala neke vrste sinonim, ki vsako leto v času pred »proščenjem« še umetniško poudari utrip pestrega dela in življenja tega kraja.

V skupini slikarjev se eni in isti vračajo med prijatelje vsako leto, spet drugi letos prvič spoznajo gostoljubnost krajanov. Umetniki so namreč v času kolonije bivali pri lipovskih družinah, kjer so si v tem kratkem času uredili svoj delovni atelje in ponekod tudi interno mini razstavo.

Umetniki so svojo bogato notranjo inspiracijo slikarskega ustvarjanja še oplemenitili s krajevnimi znamenitostmi prizorišča kolonije.

Posebej na omenim, da so delček svojega časa namenili spoznavanju romskega življenja v Gomilicah in Tišini, impresioniral pa jih je tudi mlin in brod na reki Muri ter beltinski grad in cerkev sv. Ladislava.

Slika makedonskega slikarja Goce Kalajdziskiga

V čutni in harmonični barvni govorici so udeleženci slikarske kolonije 2001 v Lipovcih svoja doživetja uspešno prenesli na slikarska platna in kar je bilo letos tudi prvič – ena izmed treh sodelujočih

umetnic je uporabljala tehniko vitraža, to so liki iz raznobarnega stekla.

Umetniška dela bodo predstavljena širši javnosti na razstavi v navzočnosti ustvarjalcev in v posebnem katalogu.

Janko BEZJAK

POPRAVEK!

V letošnji aprilski – velikonočni številki občinskega glasila Občine Beltinci je bilo na strani 12 v prispevku z naslovom »Nastop po krajšem premoru« objavljenih kar nekaj napak in pomanjkljivosti, na katere želimo opozoriti.

Podpisani g. Janko Bezjak je v omenjenem prispevku pisal o ponovnem začetku delovanja Moškega pevskega zbora Lipovci in o proslavi ob 200-letnici rojstva Franceta Prešerna, ki jo je povsem samostojno organiziral KUD Lipovci drugega decembra 2000 (in ne tretjega, kot piše v prispevku). V prispevku je druga in največja netočnost ta, da je program proslave pravzaprav napovedoval in povezoval Hotimir Tivadar. Ob tem pa je potrebno poudariti predvsem to, da je Hotimir Tivadar program tudi sestavil, izbral Prešernove pesmi, pripravil recitatorje, da so te pesmi lepo prebrali in sam sestavil ter prebral tudi lepo besedilo o tem našem največjem pesniku. V prispevku tudi ni omenjen Uroš Stanko, ki je na prireditvi skupaj z Valentino Jeneš recitiral Povodnega moža, pa tudi ne Zlatko Stanko, ki je recitiral Prešernovo Zdravljico. Prav tako ni omenjeno, da je pesem Kam? recitala Nataša Jerebic, Gorazd Zajc pa je na prireditvi lepo recitiral, ne pa igral.

Ni nam znano, zakaj je prišlo do omenjenih napak. Kljub temu, da je od tega dogodka preteklo že kar nekaj časa, pa smo želeli na te napake opozoriti in tako dati našim zanamcem, ki bodo čez leta mogoče prebrali to glasilo in spoznavali življenje v naši občini, pravo informacijo. Na ta način pa tudi dajemo vsaj simbolno priznanje (ki je prej izpadlo) vsem, ki so pripravili lepo prireditev.

Obenem pa izkoriščamo to priložnost še, da omenimo, da je Moški pevski zbor sodeloval na reviji pevskih zborov v Murski Soboti, kjer se je predstavil s tremi pesmimi, z dveh pa se je predstavil pozneje še na občinski reviji v Beltincih.

Gorazd TIVADAR,
zborovodja MOPZ Lipovci

Od leve proti desni:

Izidor Horvat – Izak, predsednik društva AQUILA in organizator kolonije, avtodidakt (Lipovci); Peter Vernik, akademski slikar (Maribor); Renata Bukovec, vitražistka (Kamnik); Goce Kalajdziski, akademski slikar (Šentjur pri Celju); Simona Zakoč, po rodu Slovenka iz Prekmurja (Dunaj); Niko Ribič, akademski slikar (Maribor); Zadaj: mag. Rudi Benetik, akademski slikar, po rodu Slovenec (Podjuna – Avstrija); mag. Imre Tolay, akademski slikar (Győr – Madžarska); Na sliki manjka Jožica Medle, akademska slikarka (Šentjernejski na Dolenjskem).

Mesec maj in junij sta bila polna dogodkov in seveda tudi dela za naše člane društva. Otroci so bili v tem času v napetem pričakovanju ob zaključku šolskega leta, izletov in drugih obveznosti, zato jih nismo obremenjevali še z delom v društvu.

Intenzivno se bodo vključili zopet v času počitnic, ko bodo potekale najrazličnejše aktivnosti.

Zato pa smo starejši imeli toliko več priprav, ki so terjale maksimalno odgovornost in pripravljenost za sodelovanje v številnih aktivnostih.

Seveda so se naše pevke že pred tem udeležile srečanja na Murskem valu v Murski Soboti, ko so v živo zapele in se razgovorile s poslušalci tako poslušane ponedeljkove večerne oddaje z voditeljem Milanom Zrinskim. V studiu sta se jim priključila tudi zborovodja Leon in predsednica društva. V odmoru pa je nastala tudi spodnja fotografija.

Pevke so se udeležile tudi srečanja ljudskih pevcev in godcev pri Gradu na Goričkem in pozele velik aplavz občinstva in pohvale selektorja.

Članice DPM smo pripravile bogat kulturni program za srečanje upokojencev Občine Beltinci ob njihovi 50. letnici.

Prav tako smo se odlično odrezali na državnem srečanju članov gluhih in naglušnih, ki ga je organiziralo Društvo gluhih in naglušnih iz Murske Sobote in je potekalo na Otoku ljubezni v Ižakovcih, 9. junija. Zbrani člani, ki so se srečanja udeležili iz vseh koncev Slovenije, so bili impresionirani nad lepota-

mi naše pokrajine in dobro organizacijo prireditve. To je tudi nam članom društva v veliko moralno zadovoljstvo, saj smo s svojim kulturnim programom popestrili in polepšali sobotni dan našim gostom, ki se v svojem vsakdanjem življenju srečujejo z velikimi problemi in težavami. Želimo jim, da bi bilo le-teh vedno manj in bi jim bila naša družba bolj naklonjena in bi jim pomagala odpravljati številne zakonske in druge ovire. Po kulturnem programu je bilo družabno srečanje, ki se je potegnilo v pozno popoldne.

Kako malo je včasih potrebno, da nekoga razveselimo in osrečimo. Srečni in zadovoljni smo, da smo tudi mi vtakali kamenček sreče v mozaik vseh teh ljudi, ki jim življenje ni vedno naklonjeno, pa so kljub temu veseli in

srečni ob majhnih in drobnih trenutkih, ki jim osmišlja njihov vsakdan.

Tako kot pravi Mali princ: » Dobro vidimo le z očmi srca. Bistvo je očem nevidno.«

Žal se v naši družbi tega vse premalo zavedamo!

LUTKOVNA SKUPINA PETELINČKI

Našim mladim lutkarjem so petelinčki zelo všeč, saj jih spominjajo na njihove otroške vznemirljive dogodivščine, ko se med seboj včasih zapodijo drug v drugega kot pravi majhni petelinčki.

Pa še zaradi nečesa drugega so izbrali ime, po pravljici Janeza Bitenca: »Trije petelinčki«.

V pravljici, ki so jo dramatisirali in pripravili za lutke, nastopajo trije petelinčki. Mladi igralci pridno vadijo in bi v mesecu marcu že imeli premiero, žal zaradi obveznosti in bolezni posameznikov to ni bilo mogoče. Upamo in želimo, da nam bo to uspelo čimprej, saj bi se z igrico radi predstavili domačemu občinstvu, pozneje pa tudi drugod. Skrbimo pa tudi za stalno izobraževanje.

Tako smo si v mesecu januarju ogledali lutkovno predstavo v Ljutomeru, kjer je gostovalo Mariborsko lutkovno gledališče s Turjaško Rozamundo. Kot gledalci pa se udeležujemo tudi posameznih lutkovnih predstav lutkovnega abonmaja in lutkovnega srečanja v Murski Soboti. Dobro se zavedamo, da brez stalnega izobraževanja ni dobre predstave in samo tako skupina pridobiva na kvaliteti.

OTROŠKE LIKOVNE DELAVNICE

Otroci so bili zelo ustvarjalni in so se izvirno in sproščeno izražali v likovni govorici. Sodelovali so v natečaju »Likovni svet Šoštanj 2001«. Letošnji državni natečaj »Likovni svet otrok« je imel poetičen naslov »Barve v nas in okrog nas«.

»So barve svetlobe in barve teme, barve veselja in barve žalosti, barve navdušenja in barve malodušja ... So barve sveta, ki nas obkroža, in barve sveta, ki je v nas.«

Dr. Milan Butina ugotavlja, da je barva prav tisto izrazno sredstvo, ki najbolj odgovarja našemu občutenju. Zato ni nič nenavadnega, da je barva tako priljubljeno izrazno sredstvo pri otrocih.

Razstava Likovni svet otrok 2001 je bogata v svoji raznolikosti. Na njej srečujemo tako elementarno neposrednost najmlajših otrok kot racionalnejše, zavestne izrazne načine starejših učencev. Mlajši nas navdušujejo s svojo spontanostjo in bogato izrazno močjo, od katere kar kipijo njihova dela. Prav gotovo imajo tu zasluge njihovi mentorji, ki skrbno negujejo individualnost njihovega izražanja. Na likovna dela, ki bodo krasila hodnike OŠ Karla Destovnika v Šoštanju skozi vso leto (do odprtja nove razstave), smo lahko resnično ponosni. (povzeto iz kataloga ob odprtju razstave).

Tudi mi smo ponosni, saj smo prejeli kar tri priznanja: mladi ustvarjalec Goran Lopert, DPM Dokležovje in mentorica Marija Zver.

V naših društvenih prostorih pa smo pripravili bogato razstavo vseh sodelujočih otrok in je na ogled skozi vse leto. Je bogat prerez našega likovnega ustvarjanja in pravo bogastvo otroške ustvarjalnosti, ki ne pozna meja.

LITERARNE DELAVNICE

Slovenske železnice so letos že enaintridesetih razpisale literarni in likovni natečaj na temo »Potovanje s starimi, novimi in najnovejšimi vlaki«.

V literarnem natečaju so sodelovali otroci, ki so svoje literarne prispevke strnili v pravcati majhni zbirki proze in poezije. Za svojo bogato ustvarjalnost so bili tudi nagrajeni.

Naše glasilo je dobilo kolektivno nagrado (vožnja z vlakom po Sloveniji)

in jo bomo izkoristili v počitnicah. Urška Balažic pa je za svoj prispevek dobila tudi individualno nagrado (prečudovito knjigo o Prešernu).

Pred vami je nekaj prispevkov iz nagrajenega glasila:

Tukaj smo doma – člani DPM Dokležovje

»Kak je negda fajn bilou«, Urška Balažic

Na železniški postaji, Tina Zver

Moj pradedek, Urška Balažic

Prav gotovo nam je nagrada velika vzpodbuda za naše nadaljnje delo v ustvarjalnih delavnicah.

Tukaj smo doma

*Smo v Dokležovju doma,
tukaj vsak nas rad ima.*

*v šoli pridno se učimo,
zdravo vsi živimo.*

*Telovadimo in plešemo,
rišemo in pojem,*

pesmi pišemo

in se veselimo,

ker v tako lepi vasi živimo.

*Mimo vsak dan mnogo vlakov hiti,
z njimi radi peljemo se vsi.*

Ko vlak čez most na Muri zapelje,

ta se strese in zadržeta,

saj že lepo starost ima.

Ribičem pomahamo v slovo,

ko v Muri trnke namakajo

in ribice lovijo,

ki včasih jim tudi ubežijo.

Zvončki beli ob Muri cvetijo,

*vrbe stare se v njeni gladini opazujejo
in krive veje nad vodo sklanjajo.*

Med njimi ptiči gnezdiijo,

nam lepe pesmi pojejo.

Dokležovje najlepši je kraj,

za nas otroke pravi je raj.

Vlaki pa hitijo, hitijo

in se v daljavi izgubijo.

Člani DPM Dokležovje

Na železniški postaji

*Na postaji v Lipovcih stoji veliko
tovornih vagonov. Eni so prazni, drugi
so že naloženi. V jeseni, ko kmetje po-
spravljajo sladkorno peso, je tam veliko
prometa.*

*S traktorji in velikimi tovornjaki vo-
zijo blatno peso in čakajo v dolgih vr-
stah, ki se počasi pomikajo proti postaji.
Vmes se pogovarjajo in vsako leto znova
pravijo, da ne bodo več sejali pese, ker je*

*z njo sama zguba. Pa zopet kdo pove
kakšen smešen vic, da se zasmeyijo in po-
zabijo na skrbi. Tisti, ki so že spraznili
prikolico, se vračajo s prazno domov in
čakajočim pomahajo ali pa samo dvigne-
jo roko v pozdrav. Če je vreme lepo, še
nekako gre, huje je takrat, ko dežuje. In
v jeseni je pač tako, da velikokrat dežu-
je. Starejši pravijo, da je zadnje čase pre-
malo dežja, toda ko imajo največ dela in
morajo pospravljati pridelke, se ulije in
moči vse okrog sebe. Moja babica pravi,
da ljudje nikoli niso zadovoljni, vedno
»jamrajo« in se na nekoga hudujejo. Za-
to jim še kako prav pride tudi dež. Na
betonski ploščadi pa se kup pese veča iz
ure v uro, iz dneva v dan je višji. Okrog
kupa so mlakuže in blato, ki so ga kme-
tje pripeklali z njiv. Včasih ostanejo kupi
pese tam še dolgo v zimo, čeprav je veli-
ko praznih vagonov. V tovarni pese v
Ormožu ne zmorejo vse naenkrat prede-
lati, zato pa pesa čaka in čaka. Seveda,
saj ne more nikamor pobegniti.*

*Kmetje pa se jezijo, tarnajo in hudu-
jejo nad takšno kmetijsko politiko. Toda
nič jim ne pomaga, zato včasih pobegne-
jo v bližnjo gostilno, da zalijejo svojo je-
zo in žalost.*

*Ko peso končno odpeljejo v Ormož,
je ploščad na postaji prazna, blato pa
čaka, da ga bo spral dež ali pa pokril
prvi sneg.*

Tina ZVER, 10 let

NAGRADE IN PRIZNANJA DRUŽBE FORD ZA OHRANJANJE NARAVNE IN KULTURNE DEDIŠČINE ZA LETO 2000«

Družba Ford nadaljuje tradicijo »evropske nagrade Henryja Forda« za ohranjanje naravne in kulturne dediščine iz leta 1983 z vizijo vzpodbujanja širokega kroga ljudi, da bi začeli ali se pridružili programom, ki pomagajo pri ohranjanju okolja, naravne in kulturne dediščine in naravnih virov v njihovem lokalnem območju.

Ko sem zasledila razpisani projekt, smo se povezali z organizatorji, ki so nam poslali potrebno razpisano dokumentacijo. Naše društvo se je odločilo oz. našlo v projektu »Ohranjanje ljudskega izročila in kulturne dediščine«, saj smo že veliko delali na to temo.

Náš projekt smo skrbno zapisali v priložene formularje, glavni namen projekta pa smo morali zapisati tudi v angleškem jeziku. Priložili smo slikovno in drugo gradivo ter kaseto, kjer je bilo naše delo izredno dobro dokumentirano. To je bil za nas svojevrsten izziv, da vidimo, kje smo in kakšen bo odziv družbe. Moram povedati, da nagrade nismo pričakovali, saj smo se zavedali, da je za takšen projekt potrebno dosti več denarja, ljudi in podpore širše družbene skupnosti.

Vseeno pa smo bili prijetno preseanečeni, ko smo dobili prijazno povabilo na podelitev nagrad in priznanj v Velenje. In zakaj prav Velenje?

Zato, ker je bila 10. januarja v Muzeju premogovništva Velenje slavnostna podelitev nagrad in priznanj predstavnikov družbe Summit motors iz Ljubljane v imenu Ford Motor Co. Prvo nagrado je dobil Muzej premogovništva iz Velenja, drugi dve nagradi pa sta si razdelila dva projekta: Mladinski raziskovalni projekt o vodnem okolju Vodni detektiv, ICRC-Institut za celost-

ni razvoj in okolje iz Domžal, in projekt Rjavi medved v Sloveniji, Lovska zveza Slovenije, Ljubljana. V natečaju je sodelovalo rekordnih 49 projektov, s čimer se Slovenija uvršča med evropske države, kjer je zanimanje za Fordove nagrade največje. Zanje se je prijavilo 12 projektov s področja naravnega

okolja, 26 s področja kulturne dediščine, dva s področja varstvenega inženiringa in 10 mladinskih projektov.

Po krajšem kulturnem programu in podelitvi nagrad in priznanj sodelujočim smo si ogledali muzej premogovništva. Muzej je v letu 2000 uspešno preстал obisk komisije Evropskega

muzejskega foruma, ki je muzej ocenila v tekmovanju za najboljši evropski muzej leta 2001. Rezultati o uvrstitvi bodo znani maja leta 2001, ko bo podelitev nagrad v Pisi v Italiji.

Podelitve nagrad in priznanj so se udeležili najvidnejši predstavniki slovenske družbe (ministrica za kulturo, etnolog dr. prof. Bogataj, direktor družbe Ford in generalna zastopnica iz tujine, domači predstavniki ter številni mediji).

Ponosni smo, da smo se znašli med njimi tudi mi, ljudje iz majhnega Dokležovja. Po ogledu muzeja se je med vsemi zbranimi spletel prirčen in živahen razgovor o našem delu in poslovanju smo se z rudarskim pozdravom: »Srečno!«

V načrtu imamo, da si tudi ostali člani društva ogledajo ta zanimiv muzej in čudovito okolico Velenja, kjer je svoja prva službena leta kot kaplan živel skupaj z rudarji – knapi- naš pesnik in pisatelj Anton Aškerc.

Marija ZVER

Najuspešnejši učenci na šoli v Dokležovju 2000/01

Odlični učenci na sprejemu pri županiji mestne občine Ljubljana

Dan brez cigarete – srečanje osnovnošolcev na OŠ Beltinci

Najboljši učenci pomurskih osnovnih šol, ki so dobili od Društva za boj proti raku in RK M. Sobote priznanja ob akciji »za dan nekajenja«

POJO NAJ LJUDJE

Dvaintrideseti tabor slovenskih pevskih zborov, ki ga tudi neurje s točo ni moglo ustaviti, je bil letos že deseti v samostojni Sloveniji. Bil je prazničen dan za vse pevce in pevke iz vse Slovenije in zamejstva, ki so se zbrali v Šentvidu pri Stični in so se temeljito pripravili, da zapojejo pesmi Notranjske, Primorske, Benečije in Režije. To je bil velik praznik za našo slovensko pesem, našo lepo domačo pesem in spoštovanje vseh simbolov, ki nam pomagajo graditi nacionalno zavest slovenstva. Pred desetimi leti je bil tudi tabor na preizkušnji, toda organizatorji in pevci so verjeli v moč slovenske pesmi in slovenskega človeka, ki mu je edino samostojnost manjkala v dolgoletni državotvorni zgodovini.

Tako smo desetletnico samostojnosti kljub slabemu vremenu počastili na zelo slavnosten in samosvoj način vsi pevci in pevke s pesmijo, ki je bila izbrana z vsebino zgodovinske opredelitve, z junaštvom in mogočnostjo, z nikoli izpeto domovinsko pesmijo, ki vedno postavlja v ospredje svobodnega človeka na njegovi ljubeči zemlji.

Dvaintrideseto srečanje je združilo pevce s programom, ki je bil skrbno izbran pod strokovnim vodstvom priznanega in cenjenega dirigenta g. Igorja Švare. Kakovost pevskih dosežkov

20. tabor slovenskih pevskih zborov, Šentvid, 17.6.2001

stalno raste, zato si tudi srečanje (najbolj množično v Sloveniji) želi čim boljših in vzpodbudnih uspehov. Za dobre dosežke pa je potreben čas, strokovnost in dobra volja. Zato imajo zborovodje vsakoletne seminarje, saj si želijo na veličastni prireditvi ubrane glasove z vso odgovornostjo vsakega zbora in vseh posameznikov. In letos je bil z vsem tem izredno zadovoljen tudi dirigent Igor Švara že na vaji in pozneje na prireditvi. Z bučnim ploskanjem so bile nagrajene tudi naše pevke, ko so se pod dežniki in premočene uvrščale

na tribuno. To nam je vzpodbuda za naslednje leto, ko se v Šentvidu srečamo s pesmijo iz Štajerske. Kako lepo nam je pri srcu, ko bomo s pesmijo prehodili vso našo prelepo Slovenijo, kot je v pesmi zapel Oton Župančič: »Hodil po zemlji sem naši ...«

Torej drugo leto nasvidenje na trinidesetem taboru z željo, da se ga udeležijo tudi zbori iz naše občine. Lani in tudi letos smo jo zastopale samo pevke iz Dokležovja!

Marija ZVER

SREČANJE S KRAJANI IZ VUHREDA

Zelo prisrčno in gostoljubno je srečanje s krajani iz Vuhreda, ki je bilo letošnje pomlad (5. maja) v našem kraju. Vuhredčani so nam pripravili bogat kulturni program z naslovom »Včasih je lušno blo ...«

Ob tej priliki smo jim razkazali našo krajevno skupnost, predstavila so se posamezna društva in tako so predsedniki lahko izmenjali mnenja in se dogovorili za izmenjavo.

Izmenjava daril, kar spada v protokol, Dokležovje, 15.5.2001

Razkazali smo jim lepote naše pokrajine ob Muri in tako so si z zanimanjem ogledali tudi Babičev mlin v Veržetu. Predviden je bil tudi spust z gasilskim čolnom po Muri, vendar pa smo morali vožnjo preložiti na drugič, ker nam je zmanjkalo časa. Navdušeni so bili nad lepoto Otoka ljubeznivi v Izakovcih, kjer so jih domačini, člani TD prisrčno sprejeli in jih pogostili s pajanim kruhom. Seveda pa je bila za vse pravo doživetje vožnja z brodom, o kateri so zvedeli veliko novega in zanimivega. Prešerno so se zavrteli ob zvokih harmonike in se razveseli.

Sledilo je kosilo v gostilni Štaus v Dokležovju, kjer so se po kosilu posladkali še z dobrotami (krapci, gibanice, retaši), ki so jih pripravile naše pevke in članice DPM in članice drugih društev. Seveda sookusnih dobrot bili najbolj veseli otroci, ki so tudi sodelovali v bogatem kulturnem programu.

Ob zaključku se kar nismo mogli posloviti in pesem je še dolgo zvenela iz grl gostov in domačinov gostiteljev.

Upamo in želimo, da bi to naše druženje postalo trajno in bi preraslo v prijateljstvo in spletnje vezi med mladimi iz obeh krajev.

Marija ZVER

Z JERUZALEMA V BRATONCE – 10. POHOD PO JUBILEJNI POTI, 09.12.2000

Planinci PD Matica vsako leto hodimo po jubilejni poti z Jeruzalema v Bratonce. 09.12.2000 je bil to že deseti pohod.

Začelo se je tako, da smo Abrahama enega izmed nas hoteli proslaviti malo drugače – s pohodom čez gorice in Ljutomer in čez Mursko polje in Muro na prekmursko ravnico. Lepo je bilo prvič in tudi vsakič na teh pohodih, prav tako tudi letos na desetem pohodu. Veselo je bilo že na železniški postaji Beltinci, kjer smo se zbirali že od pol šestih dalje. Prišlo nas je trinajst, na vlaku pa je bilo še 5 planincev iz Sobote. V dobrem razpoloženju smo se pripeljali do Pavlovcev, kjer smo izstopili. Pripravili smo svetilke in kresničke in krenili po cesti proti Ljutomeru.

Jutro je toplo, nič zimsko, čeprav smo že sredi decembra. Po nekaj sto metrih po glavni cesti pa se usmerimo po ozki stranski cesti na Pavlovski vrh. Cesta se kar strmo dviga in kar dobro se ogrejemo do Svetinja. Začne se daniiti, dela se lep topel dan. Tudi razgled z grebenske ceste je čudovit. Mimo Taverne, Malekove zidanice pride mo na Jeruzalem. Tu se nekoliko odpočijemo pri trgovini in zaprtem gostišču – prezgodaj je še, da bi bilo odprto.

Potem pa naprej po cesti mimo razglednega stolpa med goricami do Keramikavina v Železnih dverih. Tu pri Milanu Belec se vsako leto ustavimo, da se okrepčamo iz nahrbtnikov in spijemo kar nekaj dobrega vina iz kleti. Gospod Milan kar ne more verjeti, da je to že deseti pohod. Kar precej časa ostanemo pri njem.

Nato pa gremo naprej proti Lotmerki. Najprej strmo navzdol po gozdu do ceste Ljutomer-Ormož, ki jo prečkamo, kakor tudi potok v dolini in železnico in se dvignemo v novi del Ljutomer pod Kamenščakom. Občudujemo lepe hiše in vrtove in hitro pridemo mimo šole do hotela Jeruzalem, kjer so v recepciji razni planinski žigi, v slaščičarni pa dobra kava in vse ostalo, kar si kdo želi. Potem gremo po Lotmerki do glavne železniške postaje, kjer zavijemo proti Babincem. Zadnja leta hodimo tu, ker je glavna cesta skozi Noršince preveč polna.

Iz Babinec gremo med njivami po makadamu v Šalince in naprej skozi Kristance in Grlavo do Banovec. Malo posedimo in si opomoremo v bifeju na ostrem ovinku. Potem pa naprej v Veržež do gostilne Bobnjar. Zadnji počitek

pred prehodom čez Muro. Kar precej utrujeni smo že, pa vseeno dobro razpoloženi posedimo v gostilni, kjer je žig Pomurske poti.

Potem pa naprej, proti Muri, čez most in že smo v Prekmurju. Po cesti gremo mimo Dokležovja in pri Jupovi dniki nas čaka presenečenje. V trnovem gozdiču nas pričakujeta kuhar Števan in godec Tašek. Postavljeno imata mizo z namazanim kruhom in pijačo. Pa precej vesela sta že, ker sta nas že kar precej časa čakala. Sledijo čestitke in darila za letošnje jubilejnice. Darila smo nabavili pri Belec v Železnih dverih ...

Pa gremo naprej, mimo Pila in čez železniško progo v bratonski vaški dom, kjer smo jubilejniki pripravili zaključek desetega pohoda ...

Tašek raztegne harmoniko in zapojemo. Potem se pogovarjamo o letošnjih planinskih izletih in pohodih ...

Ta pohod je nekakšen zaključek letošnje planinske sezone. Da, spet bomo šli, tudi v decembru 2001 od Jeruzalema do Bratonce, ko bo nekdo izmed nas spet slavil okroglo obletnico z ničlo na koncu ...

Stanko SREŠ

EVROPOHOD TUDI SKOZI OBČINO BELTINCI

V Sloveniji poteka od 27. maja evropohod 2001. Naloge evropohoda so: gojiti popotništvo in planinstvo, razvijati kulturni odnos do pokrajine, ščititi naravo in človekovo okolje, vplivati na poenostavitev obmejnih in carinskih formalnosti pri potovanjih čez državne meje in razvijati medsebojno razumevanje med narodi.

Na mejnem prehodu Hodoš so omenjenega dne slovenski gozdarji, planinci in turistični delavci od madžarskih kolegov svečano sprejeli Evrofon. Prvi dan je pohod potekal do doma duhovnosti v Kančevcih. V ponedeljek, 28. maja, je evropohod začel svojo nadaljnjo pot skozi občino Moravske Toplice. Okrog 12. ure so pohodniki prečkali Ledavo pri Büzenskem mlinu in po krajšem oddihu nadaljevali pot skozi Jelenšček proti Gančanom. Tako se je pričel pohod skozi občino Beltinci. V Gančanih so pohodnike pričakali številni učenci in učitelji iz OŠ Beltinci, ki so se priklju-

Evropohod zaključuje svojo pot v beltinski občini na izakovskem brodu

čili evropohodnikom, med katerimi je bilo največ planincev iz Planinskega društva Matica iz Murske Sobote. Okrog 14. ure so pohodniki prišli v Bel-

tince, kjer je bila v parku krajša slovesnost, ki so jo pripravili učenci OŠ Beltinci, pohodnike pa je pozdravil tudi župan Občine Beltinci, g. Jože Kavaš. Po kosilu, ki ga je pripravila Občina Beltinci, so se pohodniki napotili proti Otoku ljubezni v Izakovcih. Na poti sta se jim pridružila tudi župan Jože Kavaš z ženo ter več planincev iz pododbora Beltinci. Z Otoka ljubezni so se pohodniki z brodom, na katerem je prvič zaplapolala evropska zastava, prepeljali čez reko Muro na štajersko stran. Po šolski učni poti so okrog 18. ure prišli do Veržeja, kjer je Evrofon prenočil.

Pot skozi občino Beltince si bodo pohodniki zapomnili po izredni gostoljubnosti gostiteljev. Na poti proti Strasbourgu, kjer bo evropohod v mesecu septembru zaključil svojo pot, pa so na CD-romu posneti pozdravi in predstavitev občin, med njimi tudi beltinske.

Tonček HORVAT

DRUŠTVO UPOKOJENCEV BELTINCI 50 LET

V sončnem, čeprav vetrovno-hladnem vremenu smo se drugega junija zbrali ob spominu preteklih petdeset let ustanovitve »Društva upokojencev Beltinci«.

Po izdelanem programu se nas je velika večina udeležila svete maše v beltinski cerkvi, ki jo je opravil gospod župnik Jožef Hozjan. Po opravljeni maši smo se zbrali na dvorišču gostišča Zvezda, ki je v ta namen pripravilo šotore. Ob enajsti uri se je začela kulturna prireditev, ki jo je pripravila gospa Zverova iz Dokležovja.

Nastopile so tudi ljudske pevke iz Beltinec in harmonikar Viktor Tkalec. Prav tako so sodelovale pevke iz Dokležovja in pripravile nekaj opravičil naše preteklosti. Med kulturno prireditvijo je sedanjí predsednik Jožef Bojnec orisal prehojeno pot od ustanovitve društva do danes. Med svojim poročanjem je povedal, da je bilo društvo upokojencev ustanovljeno pred 50 leti. Ta zapisnik o ustanovitvi obstaja, čeprav v njem nismo zasledili, kdo je bil prvi predsednik društva. Pri pregledu zapisnikov v arhivu se ugotavlja, da je bil prvi predsednik društva pokojni gospod Ludvik Cigut iz Beltinec. To nam je potrdil ob priliki obiska na domu še živeči gospod Vanek Glavač. Tajnik je v tistem času ustanovitve ostal gospod Sraka iz Bratonec, pozneje gospa Lopajnova iz Bratonec, blagajnik pa gospod Janez Bakan, nekdanji pismonoša iz Beltinec.

Zapisniki v arhivu so lepo ohranjeni in zloženi, vendar pomanjkljivi glede točnih podatkov o imenih in priimkih ljudi, ki so društvo zastopali. Po nekaterih podatkih naj bi postal predsednik društva za gospodom Cigutom gospod Jožek Pintarič, nekdanji upravnik pošte (izjava gospoda Prša iz Ižakovec), vendar v zapisnikih tega nismo zasledili. Leta 1978 je bil za predsednika društva izvoljen gospod Tonek Horvat iz Beltinec, tajnik Štefan Dominko iz Beltinec in blagajnik Blaž Lutar iz Beltinec, za njim je blagajno prevzel gospod Vanek Glavač iz Beltinec. Gospod Anton Horvat, Štefan Dominko in Vanek Glavač so opravljali in vodili društvo do smrti gospoda Horvata in gospoda Dominka. Po letu 1990 je bila izvoljena za predsednico pokojna gospa Hedvika Šajhar, Glavačev Vanek pa za blagajnika, gospod Prša iz Ižakovec pa je opravljal računovodske posle. Tajniška dela je opravljal predsednica sama. Nekaj let pozneje je društvo zašlo v finančne težave in je ostalo brez predse-

dnika, čeprav je normalno delovalo. Leta 1995 je bilo izvoljeno novo vodstvo društva. Na občnem zboru je bil izvoljen za predsednika Jože Bojnec, za tajnico Marija Kous iz Beltinec, za blagajnika pa Anika Perdgal iz Ižakovec. Gospod Prša iz Ižakovec je prevzel računovodske obveznosti in jih je opravljal do lanskega leta, ko zaradi svoje bolezni tega ni mogel več opravljati.

Iz vsake vasi v občini Beltinci je izvoljen en predstavnik v upravni odbor in en poverjenik. Ta dva vzdržujeta kontakt s člani in jih obveščata o delu društva. Zadnji čas obveščamo tudi preko kabelske televizije. Ta odbor in predsednik je še do bodočega občnega zbora izvoljen in deluje.

Članstvo v društvu.

V začetku je bilo malo članov, saj upokojencev skoraj ni bilo.

Leta 1978 je že bilo 267 članov, leta 1979 je že naraslo na 339 članov, leta 1986 je že bilo 405 članov. In sedaj jih je okoli 630 članov. Število se letno spreminja, saj se novi člani včlanjujejo, nekaj se jih preseli v večnost.

Društvo je v svojem obstoju prejelo preko dvajset priznanj, plaket in značk. Priznanja so iz različnih tekmovanj, posebno pevski zbor Gustav Gonza je prejel več občinskih in tudi republiških priznanj. Pred nekaj leti so v kraju Melinci ustanovili svoje društvo in se od Beltinec ločili. Vse ostale vasi so združene v društvu Beltinci. Mislim, da je povezava med upokojenci vseh krajev v občini Beltinci dobra in deluje, člani so preko kabelske televizije informirani o vsem, kar se dogaja. Enotno društvo je tudi finančno močnejše. S temi beseda-

mi ne jemljem pravice upokojencem Melinc, saj imajo vso pravico imeti svoje društvo.

Sklicujemo različna srečanja tudi izven občine, delujemo v različnih krožkih, tudi v občinskem svetu smo zastopani in imamo štiri svetnike iz vrst upokojencev. Aktivno sodelujemo v krajevnih skupnostih v različnih organizacijah: pevski zbori, gasilci, kulturna društva in tudi svetnik krajevné skupnosti. Ob večjih praznikih obiskujemo tudi naše člane na domu in v Domu upokojencev v Rakičanu.

Po poročanj se predsednik spomni vseh tistih, ki so delovali v društvu, pa so danes že v večnosti in jih počastimo z molkom. Ekípa je odnesla na grobove naših prednikov tudi cvetoče šopke.

Obletnice društva so se udeležili gosti: župan in predsednik KS Beltinci, g. Jožef Kavaš, vodja referata za družbene dejavnosti Občine Beltinci, ga. Emilija Kavaš, svetnik in predsednik KS Lipovci, g. Janko Bezjak. Naše obletnice so se udeležili tudi naši upokojenci iz društva Melinci s svojo predsednico gospo Škraban. Iz društva Črenšovci je prišla delegacija treh članov. Vabili smo vse predsednike KS, čeprav sta se udeležila le dva predsednika. Zavedam se, da vsi niso mogli priti, saj nam časa vedno zmanjkuje, lahko pa bi poslali svojega predstavnika. Žal se to ni zgodilo, čeprav smo vabila poslali vsem predsednikom KS.

Predsednik Jože Bojnec je povabil na oder župana gospoda Jožeta Kavaša in ga prosil, da spregovori nekaj besed svojim občanom upokojencem. Gospod župan je upokojencem zaželel še dosti zdravja in dobrega sodelovanja na vseh

SREČANJE Z ZGODOVINO ALI »STANU SE SVOJEGA SPOMNI!«

področjih življenja. Na oder je prišel tudi predsednik KS Lipovci, g. Janko Bezjak, obenem svetnik občinskega sveta Občine Beltinci, ki je s šopkom v roki čestital upokojencem in šopek izročil predsedniku društva Jožetu Bojnecu. Na povabilo sta prišla na oder še predsednica društva upokojencev Melinci, gospa Škraban, in predstavnik društva upokojencev Črenšovci, gospod Šernek. Oba sta čestitala ob jubileju petdesete obletnice Društva upokojencev Beltinci in zaželela dobrega sodelovanja med društvi. Tudi gospa Emilija Kavaš, vodja referata za družbene dejavnosti Občine Beltinci je stopila pred mikrofoni in zaželela upokojencem obilo zdravja, dobrega sodelovanja v tretjem obdobju življenja. Vsem gostom, posebno gospodu županu Kavašu, se je predsednik Jože Bojnec lepo zahvalil za izrečene besede in vso pomoč, ki smo je upokojenci deležni. Prav tako se je zahvalil gospodu Janku Bezjaku za izrečene dobre želje, šopek rož. Zahvalil se je tudi ostalim gostom, posebno pevskega zborom in gospe Zverovi, ki je celoten program vodila. Omenil je že ostale predsednike KS, ki se tega jubileja niso udeležili niti poslali svojih predstavnikov.

Morda se jim upokojenci zdijo nepomembni del prebivalstva. Pozabljajo, da so upokojenci nosili del bremena za boljše pogoje življenja. Pozabljajo mogoče tudi na to, da upokojenci tudi danes delujejo pri različnih aktivnostih v krajevnih skupnostih. Res je, da nekateri ljudje nasedajo govoricam, ki netijo razdor med generacijami. Taka mišljenja in govorice so neupravičene. Upokojenci namreč nismo krivi, če je država slab gospodar. Sklad upokojencev je državni denar posojal, ta država pa denarja skladu ni vrnila. Vsak upokojenec je tudi med svojim delom v sklad prispeval. Če sedaj v skladu ni zadosti denarja, tega upokojenci nismo krivi. Pokojnina namreč ni miloščina, ampak je pravica vsakega upokojenca. Upokojenci se tudi zavedamo finančnih težav države, ki nam je letos odrezala eno celo pokojnino. Če s tem denarjem država ravna pametno in vlaga v nova delovna mesta za svoj mladi rod, se upokojenci s tem strinjamo.

Po vseh pozdravih, nastopih pevskega zborov, harmonikarja Viktorja, nastopajočih žena iz Dokležovja se je slavnostni del zaključil. Predsednik se že enkrat vsem zahvalil za sodelovanje. Po programu se je začela zabava s kosilom, ki je trajala do poznih večernih ur.

Jožef BOJNEC

Sivino sodobnega časa lahko, če imaš idejo, če si pošten brez pohlepno-pridobitvenega sijaja, preženeš tudi s tem, da se ozreš nazaj. Nova zgodovina je oplojena – klonirana, vendar s semeni preteklosti.

Sreča, da so in še bodo klonirani pridobiteži, ki skrbijo samo za to, kako in na kakšen način bodo postlali (z egoizmom in prestižem) svoj lastni standard in blagostanje. Samo naprej do zmage kot na dirkah sodobnega časa od koz do formule ena!

Toda mar ni nekaj časa tudi za to, da iztrgamo sodobnemu času pozabo »karsigabodi« – tudi staro vejo z odpadajoče stoletne vrbe, ki nima za ta čas niti te vrednosti, da bi ogrela skodelico čaja. Vse je treba odvreči, vse kar ne služi blagostanju, ponosu in sijaju sodobnega časa, vse na smetišče, prav vse, marsikateri tudi čl., samo da nam bo lepo.

Poklonili smo tej sivini sedanosti in nekaterim v ponos in marsikateremu v posmeh društvo, ki temelji na tradiciji tudi zgodovine Beltinec.

Morda malo daljši uvod, da lahko sila spomina vklopi pravi terminal na možganski skorji.

Starejšim zaradi privilegiranih let prej, mlajšim pa brez pravih informacij nekoliko pozneje:

»Ustanovili smo Društvo starodobnikov – ljubitelji starih koles »Dimek« Beltinci.«

V začetku, kot vsepovsod, le par zanesenjakov ali pogumnežev. Čutili smo, da je krajina prežeta z nekaterim bogastvom, ki smo ga zavrgli. Vzel nam ga je sodoben čas, iztrgal izpred oči. Sreča je samo v tem, da jih je že veliko spregledalo.

31. oktobra 1999 smo se pokazali prvič: Bojan Bohnec, Marjan Makovec, Janez Pozdereč, Marjan

Glavač, Damir Damjanič in Avgust Farkaš in se s kolesi zavidljive starosti morda malo našemljeni podali na pot do Odranec. Bilo nam je všeč in takoj smo dobili vrsto somišljenikov.

6. novembra 1999 smo se že pomnožili in se pojavili na Martinovem pohodu v Bratoncih.

28. julija 2000 smo popestrili sobotni folklorni utrip. Kolesarili smo na občinskem prazniku.

Volja in moč sta nas gnali, da

smo 15. avgusta 2000 poromali v Turnišče ter bili preko Murskega vala tudi slišani širši javnosti.

9. septembra 2000 smo poželi tudi častitljivo prvo nagrado na »lendarški trgatvi« za izvirnost.

Ustanovni sestanek smo opravili 23.09.2000, dorekli vsebino in poslanstvo. Kakšno naj bi bilo naše poslanstvo: »Zbrati ljudi, ki čutijo svoje korenine, se zavedajo, da vse, kar ni novo, ni za zavreči.

Zgodilo se je 26. januarja 2001, ko smo ustanovili društvo.

Naše poslanstvo je naslednje: osvetliti zgodovinski spomin na področje kolesarstva, predvsem starih koles ter dejavnosti v zvezi s tem, udeleževati se prireditvev, nastaviti temelje kolesarske zbirke v občini in KS z ostalo etnokulturno dediščino, kajti veliko je shranjenega materiala, veliko je osebnih zbirk, pridobljenih na razno razne načine in morda bi se našli dobrotneži, da bi se taka zbirka v občini tudi uredila. Danes društvo šteje cca. 30 članov. Ne želimo delati propagande, saj nismo politična stranka, da bi se hvalili s količino. Odprti pa smo za vse, ki pri nas najdejo zadovoljstvo, mir in prijateljstvo.

Avgust FARKAŠ

TURISTIČNO DRUŠTVO »ZVONČEK« DOKLEŽOVJE

Naše društvo že šesto leto aktivno deluje in s svojim program razveseljuje in popestri življenje naših krajanov in nas članov. Leto smo uspešno začeli z izvajanjem prireditev, ki smo jih planirali v tem letu.

V mesecu februarju smo organizirali pustovanje s povorko po vasi, nato pa pustno rajanje v vaškem domu. Najlepše maske smo tudi nagradili. Aktivno se vsako leto vključimo v očiščevalno akcijo, saj je tudi gesta naše društva »Moja dežela, lepa, čista in urejena«.

Konec aprila smo se s kolesi popeljali po našem Prekmurju, in sicer obiskali smo »Copekov mlin« v Mali Polani, sledil je ogled Marijine cerkve v Turnišču, pot proti domu smo nadaljevali skozi Renkovce, Gančane. Kolesarjenja se je udeležilo 22 krajanov. Letošnje kolesarjenje je marsikateremu udeležencu vtisnilo lepe spomine, saj smo po poti peli, se zabavali in tudi zaplesali. Vsake toliko časa smo se tudi ustavili in pogasili žejo in spet vedri in nasmejani nadaljevali pot.

Med prvomajskimi prazniki smo skupaj z ostalimi društvi izvedli prireditev kresovanje. Kulturni program so pripravile naše dijakinje, ki obiskujejo ljutomersko gimnazijo. Na koncu programa pa je zaigrala godba na pihala iz Bakovec. V goste pa smo povabili rock ansambel »Gnila jajca«, ki je zabaval naše goste do jutranjih ur. Za jedačo in pijačo so poskrbeli naši nogometaši. Letošnja prireditev kresovanje je bila zelo množično obiskana. Zadovoljni smo, da si krajan kljub hitremu tempu življenja, vzamejo čas za sebe.

V začetku junija na »risale« smo izvedli risalsko pokanje, kar je naša tradicija, saj so na ta dan fantje po vasi zgodaj zjutraj pokali z biči in peljali krave na pašo, tisti, ki pa je zaspal, so ga klicali »Sopi lopi«. Fantje so oblečeni v kmečka oblačila in z biči pokajo po vasi.

Ob koncu lahko zaključim z mislijo, da kljub prostovoljnemu delu v društvu aktivno delujemo in sodelujemo v krajevni skupnosti in občini.

7. OCENJEVANJE VIN ZA PRVAKA

11. aprila 2001 je bilo Vinogradniško društvo organizator 7. ocenjevanja vin za »Prvaka Prekmurja«, ki je bilo organizirano v gostilni Kovač-Kuhar na Melincih.

Zastopani so bili vinorodni podokoliši Lendavske gorice, Strehovsko-Dobrovniške-Kobiljanske gorice, Goričko ter tudi okoliši vinorodne dežele Podravja. Na ocenjevanje je prispelo preko 130 vzorcev vin, ki so se uvrstila najboljše na društvenih ocenjevanjih. Opravili smo veliko in zahtevno delo ob pomoči g. Ernesta Novaka, univ. dipl. ing. kmet., ter članov našega društva.

Vzorci sta ocenjevali dve komisiji pod vodstvom mag. Antona Vodovnika. Za Bilten je zapisal takole: »Vinogradniki in kletarji na območju prekmurskega vinorodnega okoliša so v zadnjih letih naredili veliko in dosegli zavidljivo kakovost vina. Vse doseženo je rezultat prizadevanj posameznih pridelovalcev, društev in svetovalne službe ob podpori krajevnih in občinskih dejavnikov.«

Na podlagi 13. člena Pravilnika regijskega ocenjevanja vina je bilo podeljenih:

1 bronasto priznanje, 10 srebrnih priznanj, 103 diplom z zlatim znakom,

11 diplom z velikim zlatim znakom. Podeljenih je bilo pet prvakov sort.

Šampionska naslova sta pripadla za vino normalne trgatve s preostankom neprevretega sladkorja do 25 g/l Gykerš Matija za laški rizling (18,48) in za najvišje ocenjeno vino posebnih kakovosti – sauvignon letnik 96, Ernestu Novaku.

Pokroviteljstvo nad ocenjevanjem je prevzela Občina Beltinci. Župan g. Jožef Kavaš je v pozdravnem nagovoru v Biltenu zapisal: »Dobrega vina se ne da pridelati čez noč. Le redkim narodom je podarjeno tolikšno naravno bogastvo. Rodimo se v deželi rodni polj, visokih gora, razgibani pokrajini vse do morja. Poleg lepega okolja uspeva še vinska trta, ki nam daje zlahtno kapljico ... Vinogradnik je človek, ki živi v sožitju z naravo. Brez previdnega negovanja ni grozdnega soka. Brez človeške roke se sok ne steka v sode. Ves ta proces od grozdja do vina vzbuja v nas globoko spoštovanje do sveta, ki nas obkroža.«

Samo ocenjevanje je potrdilo misli tudi strokovnih krogov, ki so se laskavo izrazili nad vini, ki so bila ocenjena. Kakšni gostitelji in organizatorji smo bili, naj ocenijo tisti, ki so bili naši gostje.

11. maja smo na družabnem srečanju na Melincih v gostilni Kovač-Kuhar tudi svečano podelili zaslužena priznanja.

Zahvaljujemo se vsem sponzorjem, ki so nam pomagali, ne moremo se pohvaliti z veliko številko, pa vendar smo uspeli prireditve in celotno akcijo uspešno spraviti »pod streho«.

Še enkrat pa iskrena hvala vsem članom Vinogradniškega društva za pomoč pri društvenem in regijskem ocenjevanju vina.

Za dvig našega vinogradniškega znanja in poznavanja vinorodne Slovenije smo organizirali strokovno ekskurzijo v Novo Gorico. Ogledali smo si vinsko klet zasebnega vinogradnika v vasi Korte ter znamenitosti pokrajine.

Upam, da smo doživeli Slovenijo, po geografiji malo, po bogastvu naravnih in kulturnih lepot pa skoraj velesilo.

Nastalo je malo zatišje, saj je zdaj čas in potreba, da smo dnevno pri vinski trti kot skrbna mati pri dojenčku. Vsaka zamujena ura, dan sta lahko usodna. Zato pridni vinogradniki zdaj ne počivajo. Želimo si naklonjenost narave, da bo tudi ta letnik dober in kakovosten.

Avгust FARKAŠ

ČEBELARSKO DRUŠTVO BELTINCI

Čas beži, teče in se ne zaustavlja. Gledam, listam in prebiram brošuro Čebelarkega društva Beltinci, ki je bila izdana leta 1997 ob šestdesetletnici ustanovitve čebelarkega društva in razvitju prapora in že so minila polna štiri leta od tega jubileja. Kako neusmiljeno čas beži! V vseh teh letih je prišlo v društvu tudi do raznih reorganizacij in podobnih situacij. Bila so obdobja upanja, veselja in zadovoljstva, bili pa so časi potrnosti in razočaranja in takšno je tudi letošnje leto. Usodno za nas čebelarje je bilo tisto hladno velikonočno jutro, ko se je živo srebro spustilo na minus šest stopinj. Pomrznili so vsi cvetni nastavki na akaciji in na mnogih

drugih cvetnih popkih so bile katastrofalne posledice in naših upov za edino čebeljo pašo, ki jo imamo pomurski čebelarji, je bilo v trenutku konec. Namesto da bi nam čbelice kaj prinesle v svoja medišča, smo morali čebelarji pokrmili še zadnje zaloge sladkorja, ki smo jih imeli shranjene za najhujše čase. Marsikateri čebelar bi potarnal: »Da, da, grenak je ta med za nas čebelarje.« In kaj hitro bi se odločil za kakšen odločilen ukrep, seveda, če ne bi imel teh naših ljubljensk čbelic tako rad, saj sleherni čebelar najde pri njih svoj osebni in duševni mir in prav vse bi dal, tudi zadnji tolar, za ta živ žav pred čebelnjakom. In ni je lepše melodije v toplem poletnem večeru, kot je šumenje čebel v čebelnjaku.

Čebelarsko društvo Beltinci zajema vse vasi v beltinski občini, čebelarji se med seboj razumemo in sodelujemo. V društvu je trenutno včlanjenih štiriinideset čebelarjev. Smo člani Čebelarke zveze Murska Sobota in tudi Čebelarke zveze Slovenije. Upravni odbor šteje sedem članov, imamo tudi nadzorni

Čebelarji Čebelarkega društva Beltinci skrbijo, da so na polju posevki – Boreč, ki dajejo čebelam hrano, da dobro medijo

odbor in disciplinsko komisijo. Vodstvo društva skrbi predvsem za zdravje čebel, v ta namen organizira razna strokovna predavanja, skrbi za nemoteno in uspešno delovanje društva, sodeluje pri raznih prireditvah v občini in organizira strokovne ekskurzije.

Avгust ZADRAVEC

NOVI ČLANI RDEČEGA KRIŽA

Rdeči križ Slovenije povezuje 61 območnih združenj po vsej Sloveniji, v tem poslanstvu sodeluje preko 10 tisoč prostovoljcev ter preko 370 tisoč rednih in podpornih članov. Območno združenje Rdečega križa v Murski Soboti združuje 41 krajevnih organizacij, ki v tednu Rdečega križa (vsako leto od 08. do 15. maja!) s krožki Rdečega križa na osnovnih šolah pridobivajo nove člane. Prvošolčke se namreč sprejme med podmladkarje, sedmošolce med mlade člane Rdečega križa. Torej je bilo na 17 osemletkah predvideno za sprejem med podmladkarje 722 prvošolčkov, med mlade člane Rdečega križa 694 sedmošolcev. Navedene številke se bodo razlikovale, ker so morali starši s svojim podpisom dovoliti vstop svojemu otroku v to humanitarno organizacijo.

V Občini Beltinci deluje kar osem krajevnih organizacij Rdečega križa, torej v vsaki krajevni skupnosti in priznati je treba, da je zato organiziranih izredno veliko število krvodajalcev. Praznično je tako bilo v Dokležovju 11. maja, na tamkajšnji podružnični osnovni šoli, ko je bilo med podmladkarje sprejetih devet prvošolčkov. Podmladek

Dokležovski podmladkarji RK

tam kot mentorica vodi učiteljica Metka Pušenjak.

Že od sprejema dalje so novi podmladkarji krepili spoznanja o temeljnih vrednotah življenja in medčloveških odnosih, kot so spoštovanje, ljubezen in humanost; skrb za ohranitev zdravega življenja ter za ohranjanje čiste narave. Izvedeli so, da Rdeči križ nudi pomoč

tistim, ki potrebujejo oporo za premagovanje vsakodnevnih težav in da nudi roko ter toplo, iskreno besedo trpečim in osamljenim, bolnim in invalidom. Poslanstvo nevladne, nestranskarske humanitarne organizacije Rdečega križa na Slovenskem že preko 130 let je prav to!

Filip MATKO

SKUPINA ZA SAMOPOMOČ »LIPOV CVET«

Skupina za samopomoč »Lipov cvet« je bila ustanovljena dne 28.01.1999 v krajevni skupnosti Lipa. Njene članice so vdove, ki živijo same, skupino vodi dve voditeljici. Na prvo srečanje so prišle samo tri vdove, nato se je skupina od srečanja do srečanja dopolnjevala,

se oblikovala in »rasla« in sedaj šteje 13 stalnih članic.

Srečujemo se v vaškem domu, in sicer vsak drugi četrtek v mesecu. Naše srečanje traja dve uri. Namen vključevanja v skupino je predvsem, da se ljudje med seboj bolje spoznavajo, po-

vezujejo in zblížujejo. Starost članic se giblje od 56 do 79 let.

Za vsako srečanje je vnaprej pripravljena določena tema, kar je bila v začetku skrb voditeljic, sedaj pa tudi članice same predlagajo, o čem bi se v skupini pogovarjale oziroma kaj bi delale. Pri izbiri teme se upošteva interes članic in vzdušje v skupini. Nikoli nam ni dolgčas in tem za pogovor nam tudi ne zmanjka.

Na vsakem srečanju si skuhamo tudi kavico, ki nam v prijetnem vzdušju še bolj prija. Vse skupaj se trudimo, da bi bilo delovanje skupine čim bolj dinamično, pestro in prijetno. Pri delovanju skupine sva voditeljici opazili pri članicah pozitivno lastnost, in sicer priпадnost skupini, ki se vedno bolj odraža, čim dlje skupina deluje.

V prvem letu delovanja skupine smo se odpravile tudi na krajši izlet po Prekmurju, praznujemo pa tudi rojstne dneve.

Marjana REMŠKAR
Marta FERČAK

Že pred desetimi leti so se vaščani Melinec odločili, da obudijo iz pozabe delo, ki je v preteklosti za našo vas odigralo pomembno vlogo. Z izdelavo opeke se je ukvarjalo veliko ljudi. Ker pa je ciglarstvo sčasoma šlo v pozabo, smo se odločili, da obudimo spomin na to dejavnost, da jo ohranimo kot zgodovinsko vrednoto. Tako že leta nazaj prirejamo Ciglarске dneve, kjer prikazujemo izdelavo opeke s katero se prepletajo še razni drugi običaji. Tako smo že prikazali zidanje kmečke hišice, poročni obred, sezidali smo pravo kmečko peč, kjer se peče domač kruh, koruzne tepke na zeljnem listu in še marsikaj.

V ta namen smo pred nekaj leti uredili prostor ob reki Muri. Člani pa tudi nečlani turističnega društva so tako staro smetišče spremenili v prireditveni prostor, kjer se prikazuje izdelava »cigla«, postavili smo majhno kmečko hišico ob kateri smo letos prikazali običaj žetve, zgradili klet nad katero je lepa brunarica s teraso, postavili mize in klopi, kjer ljudje radi posedajo in uživajo v prijetni neokrnjeni naravi.

Letošnja prireditev je bila zelo uspešna in zelo dobro obiskana. V soboto je predsednik PTZ gospod Štefan Dravec predal namenu novo brunarico, kjer bomo sčasoma uredili

ciglarški muzej. Večer so popestrili domači glasbeniki in moški pevski zbor iz Melinec. V nedeljo smo začeli z mašo in nato nadaljevali s kulturnim programom, ki je potekal na njivici ob kmečki hiši, kjer je bilo posejano žito in na prostoru za izdelavo opeke. Sam prikaz je obiskala tudi grofica, ki se je pripeljala s konji in moške s starimi kolesi, ki so pripeljali s seboj orodje, ki se je nekoč uporabljalo pri raznih kmečkih opravilih. Vse tuje in domače goste sta poleg predsednika TD Melinci gospoda Štefana Petka pozdravila tudi predsednik KS Melinci gospod Peter Dugar in župan občine Beltinci gospod Jožef Kavaš. Tako kot že nekaj let je program vodil gospod Avgust Farkaš. Obiskovalcem smo ponudili okusne »mürske« ribe, bograč, kislo juho, domač kruh, koruzne tepke, gibanico, krapce, langaš, ocvrkove pogače in še marsikaj. Veselo rajanje ob zvokih ansambla Šarm se je zavleklo v pozne nočne ure.

TD Melinci se zahvaljuje vsem članom turističnega društva, vsem tistim, ki ste kakorkoli pomagali pri izvedbi prireditve, vsem sponzorjem in seveda vsem, ki ste bili v soboto in nedeljo z melinčkim ciglarji.

Nada FORJAN

GREMO NA POČITNICE

31. MEDNARODNI FOLKLORNI FESTIVAL

31. mednarodni folklorni festival je uspešno zakoral v četrto desetletje. Poteptana trava beltinskega parka je dokaz, da si je v štirih dneh prireditev ogledalo čez 6.000 ljudi.

Četrtek večer je pokazal, da imajo ljudje radi tamburaško glasbo. Nastopili so: dekliška tamburaška skupina Tamika iz Železne Kaple iz avstrijske Koroške, Frankopani iz Donje Dubrave na Hrvaškem, Lotmerski tamburaši, Razkriški tamburaši. Tamburaši KUD-a Beltinci so se predstavili s tremi skupinami: otroško, odraslo in Spominčicami; to je z novo ustanovljeno žensko skupino, ki je navdušila občinstvo.

Folklorna skupina Jánošík iz mesta Svit na Slovaškem je bila gost večera v petek. Prikazali so običaje in ples izpod gorovja Tatré.

V soboto popoldne, ko se zbere tudi največ ljudi, so obiskovalci lahko uživali ob spoznanju kulinarike in običajev ljudske kulture Beltincev in okoliških krajev. Na etno večeru se je predstavila mala beltinska banda, slovaška muzika in pa udeleženci glasbene delavnice, ki je potekala v času festivala. Ples iz pokrajin iz sosednje Hrvaške je predstavil folklorni ansambel Turopolje iz Velike Gorice, ki je znan po čudovitih ročno izdelanih nošah. V parku se je ljudsko rajanje nadaljevalo pozno v lepo poletno noč.

Lepote slovenskega kulturnega bogatsva smo lahko doživeli ob nedeljskem nastopu slovenskih folklornih skupin. Na prazniku slovenske folklorne, ki poteka pod pokroviteljstvom Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, so nastopile naslednje skupine: FS KUD Beltinci, FD Vipava, FS Predgrad, FS Podgorje, FD »Jožef Košič« iz Bogojine, Celjska folklorna skupina, FS Vidovo, FS »Marija Snežna« iz Zgornje Velke, FS »Bohinj« iz Bohinjske Bistrice, FS »Val« iz Pirana ter slovaška skupina Jánošík.

Beltinski park je bil priča ljubezni do domače pesmi, glasbe, plesa, spoznavanja ljudske kulture drugih narodov, vse ob spoznanju, da so naša čustva spodobna, če ne podobna.

Stanko SRAKA

